

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

డిసెంబర్ 2024

వెల - ₹ 10.00

# సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక

సంపటి: 42 సంచిక: 08



శ్రీ దత్త జయంతి

(15.12.2024)

## ఈ నెల పండుగలు

డిసెంబర్ 11 - శ్రీ మాణిక్ ప్రథమ ఆయార్ న [మార్గాశిర శుద్ధ ఏకాదశి]

డిసెంబర్ 15 - శ్రీ దత్త జయింతి

డిసెంబర్ 25 - క్రిష్ణమస్

“శ్రీ సాయి దత్తాత్రేయులవారి సంపూర్ణావతారము, శ్రీ దత్తాత్రేయుల వారు త్రిమూర్తులు, పరబ్రహ్మము ఒకే అవతారంలో యముడ్నుకొన్న అవతారం. శ్రీ గురుధ్వాన శ్లోకం గురుతత్వాన్ని అలానే కీల్తిస్తుంది. అంటే భగవంతుడు గురువుగా అవతలించిన తత్త్వమే శ్రీ దత్తుడు. పురాణాలన్నీ శ్రీ దత్తాత్రేయులవారిని;

‘దత్తస్త్వయోగాదధ యోగనాధః’

‘దత్తాత్రేయుడు యోగనాధుడు’ అని కీల్తించాయి. అంటే ఏకాలంలోనైనా, దేశంలోనైనా, మతంలోనైనా మాసపులు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్నికై కృషిచేసి మహాసీయులైనారంటే, అలా జరగడానికి వాలని ప్రభించి, ప్రేరేపించి, అందుకువలసిన దోషాదం చేసి కృతార్థులనుచేస్తున్న భగవత్ తత్త్వమేదున్నదో దానిని దత్తాత్రేయుడున్నారు.”

**ప్రాజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాయ భిర్దావ్యజ**

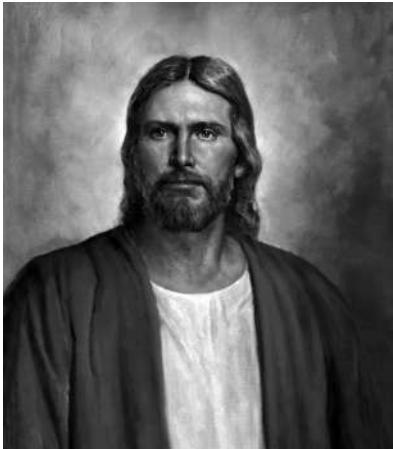
# యసు చెందిన యాదు!

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

**ఈ** నెల 25వ తేదీన ప్రపంచమంతటా కోట్టానుకోట్లుమంచి క్రిస్తుమణి పండుగను ఎంతో వేడుకగా, భక్తి శర్దులతో చేసుకొంటారు. అది పావనమూర్తి ఏసుక్రీస్తు జన్మించిన రోజు. ఆయన అసలు పేరు ‘జ్యోష్యు’ ఆ పేరుకు అర్థం ‘దైవమే’ (యహోవానే) ముక్తి’ అని. అది గ్రీకు భాషలో ‘జీసుస్’ అయింది. క్రీస్తు అన్నటి ఆయన యొక్క దివ్యత్వాన్ని, అవతారకార్యాన్ని సూచించే జిరుదు. ‘రక్షకుడు’ లేక ‘ముక్తి ప్రదాత’ అని అర్థము. బైబిల్ లోని కొత్త నిబంధనను జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే ఆయన చరిత్రను బట్టి, బోధను బట్టి ఆయన సద్గురువని తెలియగలదు.

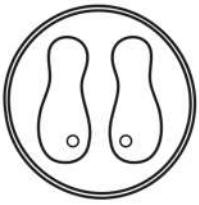
సద్గురువులు హైందవ సాంప్రదాయం ప్రకారము రెండు రకాలుగా ఉంటారు. ఖుషభుడు, శుకుడు, శ్రీపాదరీవల్లభుడు, శిలిడీ సాయిబాబా ల వలె జన్మతః దివ్య స్వరూపులైనవారు కొందరు. సామాన్య మానవుల వలె జన్మించి, తీవ్ర సాధన వలన దివ్యత్వాన్ని పొందినవారు తాజుభీన్ బాబా, రామకృష్ణ పరమహంస వంటివారు కొందరు. మొదటి తెగకు చెందిన కపిలుడు, ఆది శంకరుడు వంటి వారిని అవతార పురుషులని హైందవ సాంప్రదాయం వ్యవహరిస్తుంది. అలా గాక మానవచరిత్రపై వారికిగల విస్తృత ప్రభావమును బట్టి కొందరిని అవతారాలుగా పరిగణించే సాంప్రదాయమూ ఉన్నటి. ఏసుక్రీస్తు కూడ ఆ కోవకే చెందుతారు. అయితే తక్కిన మతాలను సహాదయతతో కూలంకుషంగా పరిశీలించని కొందరు క్లైస్టప సోదరులకు ఈ నిర్వచనం నచ్చకపోవచ్చు. అట్టివారు క్రీస్తు ఒక్కరే భగవంతుని జిడ్డగా అవతలించిన భగవంతుడని, ఇతర మతాలకు చెందిన మహాత్ములందరూ సైతాన్ అనుయాయులని వాచిస్తారు. కాని బైబిల్ లోని క్రీస్తు చరిత్రను, బోధలను పరిశీలిస్తేగాని వాస్తవము తెలియదు. క్రీస్తు ఒక్కరే భగవంతుడని వాచించేవారు చేపే ఆధారాలను పరిశీలించాము.

హిందూమతంలో వేదాంతులు పరమాత్మలో సత్, చిత్, ఆనందము అణి, పొరాణికులుబ్రహ్మ, విష్ణువు, మహేశ్వరులు అణి మూడుతత్వాలుగుల్లంచినట్లేకెస్తవులు ‘జగత్ పిత్’, ‘పరిశుద్ధత్తు, దివ్యపుత్రుడు’ అనే – మూడు అంశాలను గుల్మించారు. జగత్ పిత్ పరిశీలనములో వుంటాడు. పరిశుద్ధత్తు మానవులకు భగవంతుని గూళ్చిన సత్యాన్ని అందిస్తుంది. ఓణి యొక్క మహిమ చేత అలోకికమైన లీతిన మరియుమ్ము



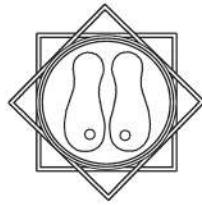
గర్భాన దివ్యపుత్రుడుగా జన్మించి మానవులకు ‘ముక్తి’ లేక పరిశీలన రాజ్యము’ ను సాధించుకొనే మార్గాన్ని ఉపదేశించారు క్రీస్తు. యూదుల సాంద్రాయము ప్రకారము ఈ పరిశుద్ధత్తే ప్రవక్తలందరిద్వారా మానవాళికి దివ్యసందేశాన్ని అందిస్తుంది. సర్వమతాలలోని మహాత్ములందరికీ యిది పరిశుద్ధింది.

క్రీస్తు	యొక్క	అలోకిక
జననము	వలన	ఆయన
అన్యతీయడని		కొందరు
వాచిస్తారు.	కాని శిలిడీ	సాయి
తన జననము	గూళ్చి	కూడా వారే
“ప్రకృతిపురుషుల		సంయోగము



# సెంగమాభారద్వాజ

ఆధ్యాత్మిక ప్రేజ్ఞనిక మాసపత్రిక



OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖ్య: 42

డిసెంబర్ - 2024

సంచిక: 08

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,  
మన "సాయిబాబా"

## విషయ సూచిక

01.	ఏను చెప్పిన మాట!	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూర్వ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	07
03.	మనశ్శాంతి	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	09
04.	మాతృదేవి స్వతులు	శ్రీమతి విజయలక్ష్మి	13
05.	పూజ్య శ్రీ భరద్వాజ మహారాజ్ క్రింద జయింతి వేదుకలు	శ్రీమతి టి. పద్మావతి	14
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	17
07.	బుధ ధ్యాన ప్యాదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	19
08.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	20
09.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధులు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	22
10.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి విజయలక్ష్మి	23
11.	ఆచార్యుని అమృత లీలలు	శ్రీ అంబటి శివాజీరణేశ్వర్	26

### చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,  
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,  
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068  
Phone No. +91 - 74160 41550

[www.saibharadwaja.org](http://www.saibharadwaja.org)

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

### చందా వివరములు

విడి రుతు : ₹ 10-00

సంపత్తుర చందా : ₹100-00

సాయిబాబా ఏత్తికలో వెలువడే వ్యాసాలకు, అజ్ఞప్రాయాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యతలు.

వలన నాకు ఈ దేహము వచ్చినది” అని అన్నారు. తాము జన్మించినప్పుడు వారితల్లితనకు మగజిడ్జజన్మించినందుకు సంతోషిస్తుంటే, వారు మాత్రము, “నేను యిప్పుడు క్రీత్తుగా జన్మించటమేమిటి? నేను ఇంతకుముందు నుండి పున్నాను గదా!” అనుకొన్నారట. తంత్రి ప్రసక్తి మాత్రము లేదు!! కీస్తు యూదులకు ఆధిపతిమధ్యైన ఆబహమునకు పూర్వమే తాము వున్నట్లు చెప్పారు. అలానే సాయికూడా తాము రామాయణ కాలంలో వుండి ఆ వృత్తాంతము స్వయంగా చూచామని చెప్పారు. తమ వయస్సు లక్షల సంవత్సరాలు అని చెప్పారు. “నన్న చూచిన వాడు జగత్ పితను మాచినట్టే” (యోహోను 14 : 8) అన్నారు కీస్తు. “నేను, దైవమూ ఒక్కటే” (మై అల్లాహుడు) అన్నారు సాయి. జగత్ పిత సర్వజ్ఞుడు, సర్వసమర్థుడు, కరుణామయుడు అయినట్టే కీస్తు కూడానని వారి చలిత సూచిస్తుంది. శిలాండ్రీ సాయి చలిత కూడా వారిని గూర్చి అదే తెలుపుతుంది.

కీస్తు శిలువపై మరణించాక మూడు రీజూలకు మరల భౌతిక దేహముతో తమ శిష్యులకు దర్శనము యివ్వగలగటము వలన కీస్తు అభ్యర్థియుడని కైస్తువుల వాదము. కాని 1886 సం॥లో శ్రీ సాయిబాబా ముందుగా భక్తులకు తెల్పి, మూడు రీజూలపాటు మరణించి, తిలిగి సజీవులై భూమిపై 1918 పఱకూ జీవించారు. ఈ యిద్దల సద్గురువుల చలిత ఒక్కలాగే వుండటము గమనార్థం. అందుకే నేను రచించిన ఆంగ్ల సాయిబాబా జీవితచలిత (Sai Baba The Master) గులంబి అమేలికాలో ప్రఖ్యాత కైస్తువ తత్వవేత్త పాల్ రెప్స్ (Paul Reps) యిలా ప్రాశారు: “నాకుగాని, మరి యెవ్వలికిగాని, Sai Baba The Master చదువుకుంటే జీసన్ జీవితము అర్థం చేసుకోవటం అసంభవము. శిలాండ్రీ సాయిబాబా మహాత్ములందిలలోకి గొప్పవారు. ఈ ర్ఘంథాన్ని పాశ్చాత్య దేశాలలో ప్రచురించడము ఎంతో అవసరము.”

కీస్తు యొక్క జననాన్ని గూర్చి ఎందరో ప్రవక్తలు ముందుగానే “జగద్రూపుకుడు అవతరించబోతాడు” అని చెప్పినట్లు బైబిలులోని పాత నిబంధనలలో పలుచోట్ల ర్ఘంథస్థమై పున్నదని; కనుక ఆయన ఒక్కడే భూమిపైన అవతరించిన భగవంతుడని కైస్తువులు అంటారు. ఇట్టి ఆధారాలు ప్రత్యేకంగా మత్తుయి సువార్తలో (The Gospel of Mathew) లో ఎక్కువ భాగం కనిపిస్తాయి. ఆ సువార్తమీద అభికాలికమైన వ్యాఖ్యను ప్రాసిన విలియమ్

బార్క్లై (William Barclay) ర్ఘంథం చూస్తే వాస్తవము తెలుస్తుంది. “కీస్తు యొక్క భక్తుడూ, ప్రచారకుడూ అయిన “మత్తుయి” (Mathew) యూదు జూతికి చెందినవాడు. సాటి యూదులచేత కీస్తు భగవంతుని పుత్రుడైన జగద్రూపుకుడని నమ్మించాలన్న ఆత్మతతో పాతనిబంధనలోని ప్రవక్తల వాక్యాలను వక్కీకలించి, అవి వాస్తవంగా కీస్తు జననానికి సంబంధించనవి అయినప్పటికే ఆ రకంగా చిత్రించి మత్తుయి కల్పన చేశాడు” అని బార్క్లై సహాయారణముగా చివరించారు. కనుక ఈ వాదము సిద్ధియైనది కాదు.

ఇక కీస్తు శ్రీ శిలాండ్రీ సాయిబాబా వంటి సద్గురువనటానికి కొచ్చి ఉండాహారణలు :

1. ఉత్తముడైన సద్గురువు తాను ఆజన్మ సిద్ధుడైనప్పటికి, మానవులందలికీ ఆదర్శాన్ని చూపించడానికి, సత్యాంపుదాయాన్ని గౌరవించటానికి, ఒక గురువును ఆశ్రయిస్తాడు. శ్రీకృష్ణుడు సంపూర్ణ భగవదావతారమైనప్పటికీ సాంఘిషిపిని మహార్థుకి శిష్యుడయ్యాడు. కీస్తు యోహోను (Piohna) అను ప్రవక్తకు శిష్యుడై ‘బాప్పిజమ్’ (ఉపదేశము) పొందారు. తామెక సద్గురువును 12సం॥ బీక్షగా సేవించి వారి అనుర్ధాన్ని పొందినట్లు శ్రీ సాయిబాబా కూడా చెప్పారు.

2. తీవ్రమైన సాధన ద్వారా సర్వమూ తానే అయిన భగవంతుడూ తామూ వేరుగాదన్న జ్ఞానాన్ని పొందినవాడే సద్గురువు, భగవంతునికి వలనే సద్గురువుకు కూడ తానుకానిదేబి వుండదు కనుక అభ్యర్థియుడు. అట్టి స్థితిని జన్మితః కళ్లియున్నపాడు “జన్మితః భగవంతుని దివ్య పుత్రుడు” (The only begotten Son of God). అట్టి స్థితిగల సిద్ధపురుషులు భౌతికంగా ఎందరున్నా ఆంతర్యంలో వారంతా పిక్యుత కళ్లియంటారని శ్రీసాయిబాబా చలిత చూస్తే తెలుస్తుంది. కనుక వారిలో ప్రతి ఒక్కరూ తమ తమ భక్తులకు ‘నా ద్వారా తప్ప భగవంతుని ఎవ్వరూ చేరలేరు’ అంటారు. వారి భక్తులలో మూడులైనవారు యి తత్త్వాన్ని అర్థం చేసుకొనక “నా సద్గురువాక్యాడై దైవము; మిగిలినవారు కారు” అని తగపులాడుకొంటారు. ఇదే మనకీనాడు కన్నించే పరమత దూషణకు కారణం. ఈ భావం మౌడ్యమనడానికి బుజువు వారంది బోధలూ ఒకే తీరుగా వుండడమే. అన్ని మతాల మూలసూత్రాలూ ఒకే లీతిగా వున్నప్పుడు యితర మతాలకు చెందినవారు పాపులని, తమ మతమెక్కటే సత్యమనీ వాదించడమేలా రైటపుతుంబి? అన్ని మతాల

లోనూ వున్న ప్రధాన సూత్రాలను త్రికరణశుభ్రిగా పాటించక, బాహ్యండంబర మొక్కలే కల్గియుండి, నిత్యజీవితంలో షైతిక ధర్మాలను పాటించని వారందరూ పాపులే. ఆ విషయం కీస్తు చెప్పినదానిలో స్పృష్టమవుతుంది. తన భక్తులమని చెప్పుకొంటూ, తననామాన్నిచ్ఛలిస్తూ గురుతాను చెప్పిన ధర్మసూత్రాలను పాటించని వారిని తాను రక్షించనని, వారికి నరకమే గతియసీ కీస్తు చెప్పారు. అందుకే వారు చెప్పిన ‘స్వామి ప్రార్థన’ (The Lord’s Prayer) లో కైస్తువమతానికి, కీస్తుకూ పరిమితమైన పదమొక్కటి గుడా లేదు!

3. పైన చెప్పినట్లు తామే సర్వమూ అయిన భగవంతుడనని వెప్పిన ప్రతిసంద్రభువూ నిజమైన శిష్యులను తమవంటి సంద్రభువులుగా రూపొందిస్తారు!! (ఆత్మతుల్యాన్ కరోతి). కైస్తువ పదజాలంలో చెప్పాలంటే దేవుని జిడ్డలుగా రూపొందిస్తారు. అట్టి స్థితినే ఆయన పరలోక రాజ్యమన్నారని మత్తుయి సువార్త బార్ఫై పండితుడి వాయి చూస్తే తెలుస్తుంది. తానొక్కడే భగవంతుని వంటి పరిపూర్ణుడనని కీస్తు చెప్పలేదు. కైస్తువులనుకున్నట్లు. తన శిష్యులందఱినీ అంతటి పరిపూర్ణులవ్వమని చెప్పాడు; భగవంతుని బిష్ణుపుత్రులవ్వమన్నారు (మత్తుయి సువార్త 4:43 నుండి 48). ప్రతి మతంలోని సంద్రభువూ సాయి, కీస్తులవలే తమ శిష్యులందఱినో - అర్థాలైన వారిని - అలాచేశారు. అలా రూపొందిన శిష్యులతో “మీరు ప్రపంచానికి వెలుగులవ్వాలి” (మత్తుయి 4:14 లో) అన్నారు. అటువంటప్పుడు కీస్తుతప్ప అన్యులెవరూ ‘భగవంతుని జిడ్డలు’, ‘భగవత్స్తరూపులు’, మానవాళికి మార్గదర్శకులు కారని వాబించే పామర కైస్తువ ప్రచారకులమాట నమ్మలా? లేక కీస్తు మాటలు నమ్మలా? కీస్తు బోధలకు ఇన్నంగా మత ప్రచారం ఆయన పేరట చేసేవారు సైతాను అనుయాయులా, లేక వాటికి సలపోవులాగున బోధించి, ఆచలించి తరించిన యతరమతాలలోని సంద్రభువులు, యా సత్యాన్ని తెలిపిన వారి భక్తులూ సైతాను అనుయాయులా?

కీస్తు సాంప్రదాయకమైన యూదు కుటుంబంలో జన్మించారు. శాశ్వతమూ, బిష్ణుమూ అయిన యూదుధర్మాన్ని తాను వమ్ముచేయమని, వాటిని పరిపూర్ణం చేయడానికి అవతరించామని చెప్పారు (మత్తుయి 5:17-20). కాని ఎన్నో యూదుసాంప్రదాయాలను ఆయన ఆచరణలో తృణీకరించడం చరిత్రలో చూడవచ్చు. అంటే

మూడమైన బాహ్యండంబరాన్ని ఆయన నిరసించారు. ధర్మం యొక్క నిజతత్త్వాన్ని బలపరచారు. శ్రీసాయిబాబా అలానే చేసిన విపరం శ్రీసాయిబాబా జీవిత చరిత్ర లోని ‘సాయి సాంప్రదాయం’ అన్న అధ్యాయంలో చూడవచ్చు. అంటే ఇద్దరూ నిత్యజీవితంలో ఏలిపీతి తెచ్చుకోవడం ఆవశ్యకమనే ధర్మస్వరూపాన్ని తెల్పిన సద్గురువులు. అంతేకాదు, ప్రార్థన ఎలా చేయాలో కీస్తు బోధించి ముక్కి మార్గాన్ని తెల్పారు. సాయి కూడా తెల్పారు. సాయి తెల్పిన దానిలో “నా ద్వారా తప్ప భగవంతుని ఎవ్వరూ చేరలేరు” అని కీస్తు వంటి సద్గురువులు చెప్పేదానికి అసలైన అర్థం బోధపడుతుంది. ఇద్దరూ ముక్కి మార్గ బోధకులైన పరమ గురువులు. ఇద్దరూ శిష్యులకు ఆధ్యాత్మికానుభూతిని సంకల్పమాత్రం చేత ప్రసాదించగల వారేనని వారిచరిత్రలు నిరూపిస్తున్నాయి. ఇద్దరూ అప్పలిత బ్రహ్మచారులు. ఇల్లు, వాకిలి, ధనము లేకుండా, రేపటికని దామకోకుండా జీవించారు. కష్టాలతోను, రోగాలతోను బాధపడుతున్న వారి బాధలను బాపారు. కీస్తుకూడా సాయివంటి సద్గురువే. ఇద్దరూ మత మౌఢ్యాన్ని వ్యతిరేకించారు.

“ఎండ, సీరు, పాపులకు పవిత్రులకూ దైవం సమానంగానే యిస్తున్నారు” (మత్తుయి 5:43-48) అన్నారు కీస్తు. అలా అన్ని దేశాల, జాతుల, మతాల వారికి పీటిని ప్రసాదిస్తున్న దైవం ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం మాత్రం అయి మతప్రవక్తల ద్వారా వారికి అందజేయరా? “రోష్టోన్లోంచే జిడ్డకు రాయినిచ్చే తండ్రి పుండడు” అని కీస్తు అనలేదా? అటువంటప్పుడు యితర మతస్తులందరూ పాపులని బోభ్యలు పెట్టేవారికి కీస్తు చెప్పినదేమి తెలిసినట్లు? “సాటివానిని ‘తెలివితక్కువాడా!’ అని నించినినాసరే నరకానికి పోతావు!!” అని కీస్తు చెబుతుంటే, వై సత్యాన్ని మరచి యితర మతస్తులను నించించేవారేమపుతారు? “ఒక చెంప కొడితే యింకొక చెంప యివ్వ” మని ఆయన చెజితే తామే యితర మతాలను నిరసించడానికి పూనుకున్నవారు ఆయన చెప్పిన మార్గాన్ననుసలించిన వారేలా అపుతారు? ఇన్ని సత్యాలూ కీస్తుకు ప్రతిరూపమనిపించే సాయి జీవితంలో పూర్ణంగా ప్రతిజింబించాయి. పాల్ రెప్స్ ప్రాసినట్లు సాయి చరిత్ర చబిబి; కీస్తు చరిత్ర, బోధలను సలగా అర్థం చేసుకొని రానున్న కీస్తున్న నాడైనా మీ హృదయాలలో నిజమైన కీస్తున్న జనింపచేసుకోండి. “విష్ యూ ఎ హాలీ కీస్తున్న!” ●

# యిరైల్వెన్స్

**పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ**

**ప్రశ్న :-** మాకొక అర్జుంటైన ధర్మసందేహా మొచ్చింది. నేనూ నా స్నేహితులూ సాయి సుప్రభాత్ క్యాసెట్లు తెప్పించుకొన్నాము. మా దగ్గరకెందరో వచ్చి “మేము జ్ఞాతీ క్యాసెట్లు తెచ్చుకొని మీ వద్ద నున్న సుప్రభాతమ్ లకార్డు చేసుకొంటాము” అంటున్నారు. ‘అది కూడ ఒక సేవే గదా! చేసుకోవచ్చంటారు వారు. నాకెందుకో అది అధర్మమనిపిస్తుంది గాని ఎందుకనో వివలించలేకున్నాను. మాకు వెంటనే పత్రిక ద్వారా సమాధానమివ్వగోరుతున్నాము’.

- కె.పి. రావు, మల్కాజిగెల

**జవాబు :-** ‘ఎవరి సేవనూ ఉచితంగా తీసుకోకూడదు’ అన్నది సాయి చెప్పిన ముఖ్యధర్మసూత్రం. చెట్టుకు సీరు, ఎరువు, కంచెసి కాయలు తీసుకొంటున్నాము. పశువుకు మేత వేసి సంరక్షించి పాలు తీసుకుంటాము. వ్యవసాయం చేసి పంట తీసుకుంటాము. అలానే సుప్రభాతాన్ని కూల్చి ‘మాష్టర్ క్యాసెట్లు’ తయారు చేయడానికి ప్రచారసంస్థ కెంతో వ్యయపూయాసలయ్యాయి. దీనిని తీసుకొని వినియోగించుకోగోరేవారందరూ ఆ కృషికి తగిన విలువ చెల్లించి దానిని పొందడం ధర్మం. సాయి చెప్పిన యా బిష్ణుష్టి సూత్రమైన ధర్మాన్ని ఉల్లంఘించాడ యిక అర్థకామాలు గాని, మోక్షంగాని సిద్ధించే పుస్తకేలేదు. కనుక ఉచితంగా క్యాసెట్లు లకార్డు చేసుకొనడం దొంగతనమవుతుంది. సాయి భక్తికి దొంగతనంగా



వ్యక్తమవడం చాలా ఏహ్యం. సమాజానికి ధర్మ ప్రచార సాధనంగా ఎన్నో సంవత్సరాల కృషితో, ఎందరో భక్తుల త్యాగపూర్వాతమైనసహకారంతో మరింతగా ధర్మప్రచారానికి దోహదమివ్వాలని రూపొందించబడిన క్యాసెట్టును కేవలం 10 లేక 20 రూపొయిలకోసం కక్కులైపడి ఉచితంగా లికార్డు చేసుకోవడమంత అధర్షం మరొకటి వుండదేమో. ప్రతి భక్తుడూ కనీసం క్యాసెట్టు విలువవైనా ప్రచార సంస్కు విరాళంగా చెల్లించి తీసుకుంటే అంతటి వ్యయ ప్రయాసలతో గూడిన ధర్మకార్యానికి పూనుకొన్న సంస్కు దెబ్బతగులకుండా చూచినవారమవుతాము. అలాగాక ఆ కొణ్ణికి లోభించి ఉచితంగా లికార్డుంగ్ చేసుకొంటే అటి చౌర్యమే అపుతుంది. అటి నిత్యమూ వింటున్నా మనలోని అధర్మ సంస్కారాలే బలపడతాయి. సాయి చెప్పిన ధర్మసూత్రాన్ని ఉల్లంఘించే దుష్ట సంస్కారాలే బలపడతాయి. ఇక సాయిభక్తులమయివుండి చౌర్యంతో మనభక్తి పరాకాష్ట చెందకూడదు. ఉచితంగా సాటివారికి సుప్రభాతాన్ని లఱించేలా చేయాలన్నది ధర్మమే కావచ్చు. కానీ దానికైన వ్యయప్రయాసలు యింకొకలిఫై, వారు సప్పబోయేబిగా వుండేబి దానమవదు. మనింట్లో జియ్యం

యింకొకరు దానం చేస్తే దానిని మనం హల్లుస్తామూ? మనం శక్తి కొలబి జయిం కొని దానం చేయాలి. ఆ కొనే ధనంకూడ ధర్మబద్ధమైనది కావాలి. అది కూడ అలా యింకొకల జేబు కొట్టినబిగాగూడదు. అధర్మ ప్రవృత్తి గల వాలి వద్ద దక్కిణ తీసుకోడానికి సాయి ఎలా నిరాకరించారో చబివాము గదా? మన మందరమూ బాధగా విమల్యంచుకొన్నట్లు మనం గూడ సాయిభక్తి విప్రోహకరమైన చర్యగా, చౌర్యంగా మార్పడం వాంశీయంగాదు. ఇంత ఆలోచించాక యిబివరకే ఈ పారపాటు చేసిన వారు తాము పారపాటును బిడ్డుకోవచ్చు. వివిధ దేవతలకు మొక్కకొని, చెల్లించవలసినది చెల్లించనివాలి వద్ద ఎంత కాలానికైనా సాయి అడిగి తీసుకొనేవారు. అలా చెల్లించకుండా వుండకూడదన్నారు. అదే మన ధర్మ సూత్రం. ఒక వంక భక్తువులకు భక్త వేస్తూ, శిలాం యాత్రతోపాటు నిత్య జీవితంలో మోసాలకు, సినిమా, కాఫీ, టీల వంటి వాటికీ, టేపులికార్డులు వంటి వాటికి ఖర్చుచేస్తూ ఒక్క యలాంటి ధార్మికమైన విషయంలో యలాటి కృపణత్వం (కక్కుల్ని) మన సాయి భక్తి, ధర్మచింతన, మన సద్గురువు, సద్గువమూ ఎంతటివో తెల్పుతాయి. ●

## ప్రశ్న : - మహానీయులు నిర్వాణం చెందిన తర్వాత వాలి శలీరం పవిత్రమైనదేనా ?

- ఆర్. భారతీదేవి, చీరాల

జవాబు : - 'మహానీయులు 'మరణించాక' గూడ వాలి దేహాలు పరమ పవిత్రమైనవే. అందుకే జీవన్ముక్తుల దేహాలను దహనం చేయక సమాధిచేసి, దానిని పరమపవిత్రంగా పూజించడమన్నది అన్ని మతాల ఆచారంగా వున్నది. ఇది కేవలమొక విశ్వాసం మాత్రమే గాదు. ఆ సన్నిధిలో మానవుని ప్రార్థనలు భగవంతుని నుండి అనుర్ధవోన్ని త్వరగా పాందుతామన్నది నిస్పందేహం, అన్ని మతాలకు చెందిన వేలాటి ప్రజల అనుభవం గూడ. కొన్ని శతాబ్దీల కీంద పరమపబింబిన మహానీయుల సమాధుల వద్ద - శ్రీ పీర బ్రహ్మంద్రస్థామి, మంత్రాలయ రాఘవేంద్రుల సమాధి, నాగురవల్లి సమాధి యిలా యెన్నో వివిధ ఆధ్యాత్మిక సాంప్రదాయాలలో ఆ

సన్నిధిలో సాధకులు తీవ్ర సాధనలు ప్రత్యేక భగవదాదేశం పాంచ దాని సహాయంతో వారు గూడ పూర్ణ పురుషులుగా రూపొందిన విషయం చలత్తలో చూడవచ్చు. ఏదో ఒక శుభసమయంలో ప్రాణ ప్రతిష్ట, యంత్ర ప్రతిష్టలతో మానవులు మలచిన విర్హవోలు శక్తివంతాలవుతాయిని శాస్త్రం చెబుతుంటే జీవితాంతమూ భగవధ్యానంతో అణువణువూ పవిత్రమై, వారనుభవించిన భగవదైక్యంలో పరమపావనమైన మహానీయుల సమాధులు, చిరకాలం శక్తివంతాలవడంలో ఆశ్చర్యమేమన్నది? ఎందరో అవిశ్వాసులకు గూడ పరిపర్తన కల్గించగల్గిన ప్రభావం అక్కడ ప్రకటమైన వుదాంతాలన్నో! ●

(సెప్టెంబరు 2011 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

# యిగ్రామి

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

**మ**నశ్శాంతి - ప్రస్తుత కాలంలో మన మనస్సుకు అందని మాట. అది మనకు ఎండమాబిలాంటిదే. ఏ కొంచెం, ఎప్పుడో వున్నా అది ఎడాలలో ఒయాసిస్సులాంటిదేనని చెప్పువచ్చు. ఈ రీజుల్లో ఎవరిని కదిలించినా మనశ్శాంతి లేదనేవారే. అందుకు అనేక కారణాలు, ఎవరి కారణాలు వాలివి. అయితే అనలు మనకు మనశ్శాంతి లేకపోవడానికి కారణం ఏమిటి? మనం మనసున్నవాలిమవడం వల్లనా? లేక మనసులేనివారమవడం వల్లనా? ఆలోచిస్తే ఈ రెండూ గూడ కారణాలేనని చెప్పుకోవచ్చు.

నిద్ర లేచించి మొదలు మనం ఎటువంటి పనులు చేస్తున్నాము, ఎటువంటి ఆలోచనలు చేస్తున్నాము అన్నదాని మీద మన మానసిక స్థితి ఆధారపడి పుంటుంది. మన శారీరక పరిస్థితిని బట్టి, చుట్టూ ప్రక్కల వున్న పరిస్థితిని బట్టి గూడ మన మానసిక స్థితి ఆధారపడి పుండడం గూడ కొంతవరకూ సమంజసనమే. అయినప్పటికీ పూర్తిగా అట్టి పరిస్థితులు మాత్రం మన మానసిక స్థితికి కారణాలు కావు. ఎందుకంటే పరిస్థితులను బట్టి మనస్సు పుండడమన్నది ఒక కారణం మాత్రమే. మానసికస్థితిని బట్టి పరిస్థితులను గూర్చి ఆలోచించడం మాత్రమే జరుగుతుంది. ఒకే పరిస్థితిలో వున్న ఇద్దరు వ్యక్తుల మానసికస్థితి రెండు రకాలుగా పుంటుంది.

ఇతరులు మనపట్ల మనసులేనివారుగా అంటే మన ఉద్దేశ్యంలో మంచి మనస్సు లేనివారుగా పుండడం వల్ల మనశ్శాంతిని కోల్పోతున్నట్లు మనకనిపిస్తుంది. అంటే ఇతరులు మనసులేనివారుగా మనకు అనిపిస్తారు, కనిపిస్తారు గూడ. కానీ మనం ఇతరుల పట్ల మనసులేని వారముగా వున్నట్లు ఇతరులకు అనిపిస్తున్నది. కాబట్టి మనం మనపట్ల (మంచి) మనస్సున్నవారము, ఇతరులకు (మంచి) మనసులేనివారమూ గూడ. అయితే ఈ రెండింటికి మనం చెప్పుకునే కారణాలు ఎంతవరకు వాస్తవం?

ఉదాహరణకు మనతో ఒకడు అనవసరంగా తగవు పెట్టుకుంటున్నాడనుకుండాము. అది కేవలం మన దృష్టిలో మాత్రమే వాడిది చెడు ప్రవర్తన. కానీ అవతలివాడి దృష్టిలో వాడు మనతో తగవు పెట్టుకోవడం సలయ్యేనదేననుకుంటున్నాడు. మనం సలయ్యేన వాళ్ళముకాము అంటే మంచి మనసులేనివాళ్ళము గనుక అతడు (మంచి) మనసు కలవాడు గనుక అతడు తగవు పెట్టుకోవడం చాలా సలయ్యేన, అంటే ధర్మబద్ధమైన చర్య అని అతడు అనుకుంటున్నాడు. అయితే మనవైపు నుంచి మాత్రం మనము చేసినదే ధర్మబద్ధమైనది.

నిజంగా చెప్పాలంటే మనకు మనశ్శాంతి లేదంటే మనం (మంచి) మనసున్న వాళ్ళముకాము అనే చెప్పాలి.

అదేమిటి? మనం మంచి పనులే చేస్తున్నాము గదా



కానీ అవతలివాడు అర్థం చేసుకోకనో లేక స్వార్థం వల్లనో, అసూయాద్వేషాల వల్లనో మనకు మనశ్శాంతి లేకుండా చేస్తున్నప్పుడు మనం (మంచి) మనసును వాళ్ళము ఎందుకు కాము? అని మనకనిపించవచ్చు.

ఇందుకు సరియైన సమాధానం మన పెద్దలు అంటే మంచి మనసున్నవాళ్ళు ఏం చెప్పారో తెలుసుకుంటే మన మనస్సు యొక్క పరిస్థితి ఏమిటో, మనమెలాంటి వాళ్ళమో మనకర్మమవుతుంది.

మనం చేసే పనులకు మనము ఇతరుల నుంచీ ఆశించేదాని మీద మన మనస్సు యొక్క స్థితి ఆధారపడుతుంది. అంటే మనం ఒక పని చేస్తే, దాని పట్ల అతని మాట, ప్రవర్తన ఎలా వుంటుందో దానిని బట్టి మన మనస్సు శాంతిగా వుండడము, లేకపోవడము వుంటుందన్నమాట. అవతలివాడు మనలను మెచ్చుకుంటే, పాగిడితే మనకు సంతోషము, లేకపోతే కోపద్వేష అసూయాబిభావాలు మన మనస్సు పాందుతుందన్నమాట. అంటే మన మనస్సు శాంతిగా వుండడానికి మనం చేసే పనులుగాని మనలను యితరులు ఏమనుకుంటున్నారు అన్నదాని మీద ఆధారపడుతుందన్నమాట. మన పనులు కొందరికి నచ్చుతాయి, మరికొందరికి నచ్చవు. అటి వారి స్వభావాలను బట్టి వుంటుంది. కనుక అందరూ మనలను మెచ్చుకోవడం ఎన్నటికీ జరుగదు కనుక మనకు మనశ్శాంతి వుండానికి అవకాశం లేదు.

ఒక్కసారి మనం చేసిన పనులకు మనశ్శాంతి వున్నట్లు కనిపించినా అటి తాత్కాలికంగానే వుంటుంది. ఏదో కారణంగా మళ్ళీ మొదలే. అలాగాక కొందరికి వాళ్ళు చేసిన పనులవల్ల వాళ్ళకు గూడమనశ్శాంతి వుండదు. ఉదాహరణకు ఒకడు మరొకడ పట్ల అసూయాద్వేషాలతో దుర్మార్గంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడనుకుండాము. అతడు తాను చేసే పనులవల్ల తనకు మనశ్శాంతి వస్తుందని అనుకుంటాడు. కానీ శాంతి అసలే వుండదన్న సంగతి అతనికి తెలియదు. కారణం అతడు

చేసిన పనులవల్ల బాధపడిన వాళ్ళు ప్రతీకారం అతని మీద తీర్పుకోవాలి అనుకుంటారు గనుక. వారు అట్టి ప్రతీకారం తీర్పుకోవడానికి వీలులేకుండాను, లేక వాళ్ళ ప్రతీకారానికి మళ్ళీ ప్రతీకారం తీర్పుకోవడానికి పన్నగాలు పన్నడంలోను నిమగ్నమవుతుంటాడు. ఇలాంటి ఆలోచనలు, చర్యల వల్ల మనశ్శాంతిని అతడు పూర్తిగా కోల్పోవడం జరుగుతుంది.

అలాగాక జీవితంలో సంతోషించే సమయాలు, అంటే మనశ్శాంతి లభించే సమయాలు, సందర్భాలు కూడ వుంటాయి గదా అని మనకనిపించవచ్చు. ఉదాహరణకు మనింట్లో ఒక పుట్టినరోజు, లేక ఒక శుభకార్యం జలగెదనుకుండాము లేక మన అమ్మాయో, అబ్బాయో అమెలికా వెళ్తున్నాడనుకుండాము. అప్పుడు మన మనస్సు శాంతిగానే వుంటుంచిగదా అని అనిపించవచ్చు. కానీ సలిగ్గా ఆలోచిస్తే అప్పుడు గూడ మనస్సు పూర్తి శాంతిని పాందలేదు. కారణం పరిస్థితుల ప్రభావము, ఇతరులు మనపట్ల ప్రవర్తించే తీరు మన మనస్సు పైబడి ఆ కాస్త సంతోషాన్ని గూడ పాందనివ్వక మనశ్శాంతి లేకుండా చేస్తాయి. ఇది మనం గమనిస్తే తెలుస్తుంది. ఏ శుభ సమయంలోనూ గూడ మనం పూర్తి మనశ్శాంతిని పాందలేము.

అందుకనే పెద్దలు ఏం చెప్పారంటే మన కోలికలే మనకు మనశ్శాంతి లేకపోవడానికి కారణం అని. ఇక్కడ కోలిక అంటే కావాలనే కోలిక మాత్రమే గాదు, వద్ద అనే

కోండకూడా. మనము దేనినైనా కావాలి, వద్ద అనేదాని మీదనే ఆధారపడి చేస్తుంటాము. ఇట్లు జరగాలి, ఇట్లు జరగకూడదు, ఇట్లు మాట్లాడకూడదు; ఇలా వుండాలి, ఇలా వుండకూడదు అనేది మన విషయంలోనేగాక అవతలి వాళ్ళు గూడ మన యిష్ట ప్రకారమే వుండాలని కోరుకుంటాము. అక్కడే వస్తుంది పెద్ద బిక్క. మన ఇష్టపకారం మనం వుండాలనుకోవడం కొన్ని విషయాలలో, కొంతవరకూ సమంజసమే అయినప్పటికీ అవతలివాళ్ళు గూడ మన ఇష్ట ప్రకారమే వుండాలనుకోవడం ఏమిటి? మనం అవతలి వాళ్ళ ఇష్ట ప్రకారం ప్రవర్తించగలమా? కొన్ని విషయాలలో అవతలివాళ్ళ ఇష్ట ప్రకారం గూడ మనం ప్రవర్తిసాముగదా అని కొందలికి అనిపించవచ్చు. ఇక్కడ ఒక తమాషా వున్నది. మనం ఇతరులకు ఇష్టమైన పని చేసినప్పటికీ వాలికి ఇష్టమైన పని చేయడం మనకిష్టంగాబట్టి మాత్రమే చేస్తాము. లేకుంటే ఇష్టంగా చేయము. ఇష్టం లేకుండానే చేస్తాము.

ఇప్పీగాక మనసుకు ఒక గుణమున్నది. అది మన ప్రమేయం లేకుండానే దానిక్క అదే ఎన్నోన్నో చేస్తుంటుంది. ఆ ప్రవాహం గాఢనిద్ర పోయేటప్పుడు తప్పితే ఆగదు. అది చేసే ఆలోచనల వల్లే మనకు మనశ్శాంతి వుండడము, లేకపోవడము జరుగుతుంటుంది. అయితే ఈ రోజులలో ఎవరికీ మనశ్శాంతి లేకపోవడానికి కారణమేమిటి? అంటే సమాజంలో ఎక్కువమందిలో స్వార్థం పెలిగిపోవడమే ముఖ్యకారణమని చెప్పవచ్చు, చిన్న విషయాల దగ్గర నుంచి పెద్ద విషయాలదాకా తనకిష్టమైనట్టే జరగాలనుకోవడము, తను కావాలనుకున్నట్టే జరగాలని అనుకోవడము, తానే బాగుపడాలన్న కాంక్షల వల్ల, ఇతరులు అందుకు వ్యక్తిగతంగా వుండడం వల్ల సహాంచలేని తత్త్వమేర్పడి పర్యవసానంగా తనకు, అవతలివాలికి మనశ్శాంతి లేకుండా చేయడం జరుగుతున్నది. ఇక టినికి అంతెక్కడ?

అలాగాక ఎటువంటి పలిస్తితులలోనైనా మనశ్శాంతిగా వుండగలవారు నిజంగా (మంచి) మనసు కలవారు, మనసులేనివారు గూడ. వారు వివేకంతో ఆలోచించి ప్రతి విషయాన్ని అనుకూలంగా తీసుకుంటారు. ఉపయోగించుకుంటారు గూడ. మనలాగే అవతలివాళ్ళకూ ఇష్టాయిష్టాలు వుంటాయని; మనకు ఎలాగైతే కొన్ని విషయాలు నచ్చడము, నచ్చకపోవడము వుంటాయో,

అలాగే అవతలి వాళ్ళకు గూడ వుంటాయని అనుకుంటారు గనుక వాళ్ళు అవతలి వాళ్ళు అజ్ఞాప్రాయాలమీద ఆధారపడరు. పెద్దలు చెప్పినట్లు ఆచలస్తున్నామా లేదా అన్నదాని మీదనే ఏదైనా చేస్తూంటారు. కనుక వారు (మంచి) మనసు కలవారు. రెండవబి వాల మనస్సు వాల చెంత వుండదు. గురువుకు లేక భగవంతునికి అల్పంచివుంటారు గనుక వారు మనసులేనివారు కూడా.

అయితే వారు ఏ పలిస్తితులలోనైనా మనశ్శాంతిగా ఎలా వుండగలిగారు? ఏ విధంగా ఆలోచించి, ఏ విధంగా ప్రవర్తిస్తే అలా వుండగలిగారు? లేక వాల మనస్సు గురువు యందుగాని, భగవంతుని యందుగాని సంపూర్ణంగా ఎలా సమయంచుకోగలిగారు? టిటికి సమాధానం మహాత్ములే అయినప్పటికీ మహాత్ములందరూ అలా అనిపించరు. వారు ఎలపూర్ణలుగా వుంటారు గనుక, అంటే వాల సాధన పూర్తయిపోయి వుంటుంది గనుక వారు అలా అనిపించరు, కనిపించరు. కానీ కొందరు పై విషయాలకు ఆదర్శ ప్రాయంగా లేక నిరూపణగా మనకు కనిపిస్తారు. అటువంటి వాలలో శ్రేష్ఠులు పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు.

పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు ఎటువంటి పలిస్తితులలోనైనా మనశ్శాంతిగా ఎలా వుండగలిగారు? అంటే ఆ విషయం ఆయనను గమనించిన వాలికెవలికైనా స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. ఆయనకు బాబా అనుర్ధాం సంపూర్ణంగా కలిగింది. కనుక ఆయనఅలా వుండగలిగారు అనిమనంసమాధానపడవచ్చు. కానీ అట్టి అనుర్ధాం పాందగలగడానికి ఆయన అంతకుముందు చేసిన సాధనే కారణమని చెప్పక తప్పదు. అనటీ అశాంతి ఎక్కడనుండి వస్తున్నది? ఎలా వస్తున్నది? అని ప్రశ్నించుకుని, పలశోభించి, అది మనలోనే వస్తుదని తెలుసుకుని, దానికి పలశ్శార మార్గాన్ని కనుగొన్నవారే బుద్ధిడు మొదలైన మహాత్ములు. పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు గూడ అలాగే అన్వేషించి కనుగొన్నారు. అంతేగాక జీవితంలో అనుక్షణమూ జిలగే సంఘటనల పట్ల ఆయన ఆలోచనా విధానం విశిష్టమైనది.

ఆధ్యాత్మికానుభాతి పోంచిన వాలలో చాలామంది యొక్క ఆలోచనా విధానం పలిస్తితుల పట్ల ఒకరకంగా వుండడమే చూస్తాము. వారు ఏ పలిస్తితులూ పట్టించుకోరు. కారణం వారు నిరంతరం ఆధ్యాత్మిక చింతనలో వుంటారు. కనుక వాలపై పలిస్తితుల ప్రభావం వుండదు. కనుక వాలకి మనశ్శాంతికి కొదవ వుండదు. ఏ ఆటంకమూ రాదు.

అలాగాక మనశ్శాంతి లేని సామాన్య ప్రజలు పరిస్థితుల ప్రభావం వల్ల మనశ్శాంతిని కోల్పోకుండా వుండడానికి ఎలా ఆలోచించాలో పూజ్యులీ మాస్టరుగారు ఆచలించి చూపారు.

మనశ్శాంతికి పూజ్యులీ మాస్టరుగారు చెప్పే బ్రహ్మస్తం - 'ఏమైంది?' అనుకోమని. "ఇప్పుడు ఏమైంది? ఇలా జిలగితే ఏమి?" అనుకోమని చెప్పేవారు. ఎట్టి పరిస్థితులలోనైనా యిష్టుడు యిలా జిలగితే ఏమైంది అని ఆలోచించడం వల్ల మనశ్శాంతి పొందగలమని ఆయన చెప్పేవారు.

ఉదాహరణకు మన మీద విమర్శలు వస్తూ వుండవచ్చు. ఎందరో ఎన్నో అనుకుంటూ వుండవచ్చు. అటి మనకు మనశ్శాంతి లేకుండా చేయవచ్చు. అప్పుడు 'వాళ్ళు అలా అనుకుంటే మనకు ఏమైంది? అటి మనకేమీ గుచ్ఛకోవుగదా. వాళ్ళకు మనమీద అటువంటి అభప్రాయం వున్నది గనుక అలా అనుకుంటున్నారు' అని అనుకుంటే మనశ్శాంతి వుంటుందని చెప్పేవారు. ఒకవేళ అందువల్ల మనకు లౌకికంగా ఏదైనా యిబ్బంది వస్తే ఆ యిబ్బందిని అతిక్రమించడానికి ప్రయత్నించవచ్చు.

కానీ మనశ్శాంతిని మాత్రం కోల్పోకూడదు అని చెప్పేవారు.

అలాగాక కొందరిని ఇంట్లోని వ్యక్తులుగాని, ఆఫీసులోని వ్యక్తులు గానీ లేక యితరులెవరైనా గానీ నిరంతరం సాభిస్తూ, ఎన్నో రకాలుగా యిబ్బంది పెడుతూ వుండవచ్చు. అప్పుడు ఆ పరిస్థితులనుంచి తప్పుకోవడానికి ప్రయత్నించవచ్చు. ఒకవేళ అట్టి పరిస్థితులనుంచి తప్పుకోడానికి ఫీలేలేని పరిస్థితులలో 'ఇది మన పూర్వకర్మ వలన వచ్చింది. బీనిని ఓర్పుతో అనుభవించేస్తే సరపోతుంది అని భావించి భగవన్నామన్నారణ ఎక్కువగా చేసుకోవాలి. ఆ పరిస్థితిని మెరుగుపరచమని భగవంతుని ప్రార్థించవచ్చు గూడ' అని పూజ్యులీ మాస్టరుగారు చెప్పేవారు.

మనం ప్రతిరోజు అతి చిన్న విషయాలనెన్నింటిలోనో మనశ్శాంతిని కోల్పోతూ వుంటాము. దానివల్ల మన ఆరోగ్యము దెబ్బతింటుంది. వాతావరణం కలుషితమవుతుంది. పరిస్థితులు దిగజాలపోవచ్చు గూడ. మనకే గాక అవతలి వాలకి గూడ యిలాంటి పరిస్థితిని తెచ్చి పెట్టినవాళ్ళమువుతాము. పూజ్యులీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్లు ఆలోచిస్తూ పోతే రోజు రోజుకూ మన మనస్సు శాంతిని

పొందుతుంది. అప్పుడు పెద్ద విషయాలలో గూడ క్రమంగా యిచి అలవాటుతుంది. అప్పుడు ఎన్నో సమస్యలకు పరిష్కారం దానంతట అదే లభిస్తుంది.

అంతేగాక మన ఇష్టాయిష్టాల ప్రకారం జరగాలనుకోవడాన్ని మార్పుకోవడం వల్ల గూడ మనశ్శాంతిని పొందడానికి అవకాశమున్నది. అవతలివారు వాలి యిష్ట ప్రకారం పోవడం మనకు యిష్టం లేకపోతే, వాలి యిష్టప్రకారం వారు చేస్తున్నారు అని అవతలివాలిపట్ల కోపద్వేషాలు ఏర్పరచుకోవడం వల్ల గూడ మనశ్శాంతిని పొందవచ్చు.

మనం అనుకున్నది జరుగలేదు, లేక మనకు ఎవరో ట్రోహం చేసారు. ఇటువంటి విషయాలలో గూడ బాబా ఎందుకు అలా చెప్పారోననిగాని, మన కర్కను మన మంచికే ఇలా అనుభవింపజేస్తున్నారోనని గాని అనుకోవడం వల్ల గూడ మన మనస్సు ప్రశాంతమవుతుందని పూజ్యులీ మాస్టరుగారు చెప్పేవారు. అప్పుడు చెన్నబసప్ప, వీరభద్రపులవలె తిలిగి తిలిగి ఒకలపై నొకరు ద్వేషాలను పొందకుండా వుండగలమని ఆయన చెప్పేవారు.

ఈ విధంగా ఎప్పుడైతే భావిస్తున్నామో అప్పుడు రాగద్వేషాలు పలుచబడి భగవంతుని పట్ల విశ్వాసము పెలిగి, ఒకానొక ప్రేమతత్త్వము ఏర్పడడం ప్రారంభమవుతుంది. తద్వారా మనము (మంచి) మనసున్న వాళ్ళము, మనసులేని వాళ్ళమూ అవుతాము. తద్వారా భగవంతుని కృపకు పాత్రులమవుతాము.

పూజ్యులీ మాస్టరుగారు ప్రవచించిన విషయాలు, ఆయన రచించిన అమూల్య ర్ఘంధాలు పారాయణ, మనము చేస్తుంటే ఆయన ఏమి చెప్పారో ఆలోచిస్తుంటే, ఆచలించడానికి ప్రయత్నిస్తుంటే ఆయన చెప్పిన యిట్టి వివేకపంతుమైన ఆలోచన అలవడక తప్పదు. అప్పుడు ఆయన పట్ల కృతజ్ఞతాభావం పెలిగి పెలిగి మహావృక్షంగా మనలో పాతుకుంటుంది. పూజ్యులీ మాస్టరుగాల కృతజ్ఞతా మహాత్మువ సందర్భంగా మనం ఆయన చెప్పిన విధంగా వివేకంతో ఆలోచించి, మంచి మనసుగలవారమై, మన మనసును ఆయనకు సమర్పించడం వల్ల మనసులేనివారమై ఆయన కోరుకునే విధంగా తయారపుతాము. అదే ఆయనకు సమర్పించవలసిన కృతజ్ఞతార్థన. ●

# యారుదిని గ్రంథాలు

## శ్రీమతి విజయలక్ష్మి, హైదరాబాద్

**పూజ్యార్థి** అలివేలుమంగమ్మతల్లితో తన  
అనుభవాలను, అనుభూతులను  
హైదరాబాదుకు చెందిన శ్రీమతి విజయలక్ష్మిగారు ఈ  
విధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

నేను చిన్నతనంలో ఎక్కువగా తెనాలి దగ్గర  
పల్లెటూరులో మా మేనత్తగాలింట్లో పెలగాను. మా  
మాపయ్యగారు మాస్టరు సి.వి.వి గాలని అనుసరించేవారు.  
నా పదహారవ ఏట మాస్టరు ఈ.కే.గాలని దల్చించాను.  
పూజ్యార్థి భరద్వాజ మాస్టరుగాలి గులించి కూడా  
వింటూండేదానిని. మా ఇంట్లో సత్తుంగాలు జలగేవి.  
తరువాత నా చదువు, వివాహం, పిల్లలు.... ఈ క్రమంలో  
మహాత్ములకు, సత్తుంగాలకు దూరమయ్యాను. మళ్ళీ  
అలాంటి సాంగత్యం దొరకదేమోనని చాలా బాధగా  
వుండేది.

2000 సంవత్సరంలో మేము చిక్కడపల్లిలో  
వున్నప్పుడు పూజ్యార్థి అమృగారు అక్కడకు దగ్గరలోనే  
వుంటున్నారని తెలిసి దర్శనము చేసుకున్నాను. ఎప్పుడోచి  
చిన్నప్పుడు పరిచయమైన మహాత్ములు, సత్తుంగాలు  
చాలా సంవత్సరాల తరవాత పూజ్యార్థి అమృగాలని  
దల్చించుకున్నాడు తిలిగి ప్రారంభమయ్యాయి అనిపించింది.  
నా పుట్టింటికి వచ్చిన భావన కలిగింది. నాకు పెద్ద అండ  
దొలికినట్టు అనిపించింది. నా ఆనందానికి అవధులు లేవు.  
నేను తెలుగులో ఎం.ఎ. చేసినా నాకు ఉద్దీఘం రాలేదు.  
పూజ్యార్థి అమృగాలకి చెప్పుకుంటే పారాయణ చెప్పారు.  
అలా చేసుకుంటూ ఉంటే నాకు ఉదయం మరియు  
సాయంత్రం కాలేజీలలో ఉద్దీఘాలు వచ్చాయి. పూజ్యార్థి

అమృగారు నన్ను చాలా ఆదరంగా చూసేవారు.

ఈక్కడపల్లి ఇంటి బయట వరండాలో దర్శనమిస్తున్నారు.  
నేను ఆరోజు దర్శనానికి వెళ్లినప్పుడు పూజ్యార్థి అమృగారు  
సాక్షాత్తు అమృవాలిలా దర్శనం ఇచ్చారు. ఒకసాపాలగా  
ఒళ్ళ పులకలంబించి. సాక్షాత్తు జగన్నాత అత్యంత  
నిరాడంబరంగా మనమధ్య వున్నారని బోధపడింది.

నాకు పూజ్యార్థి అమృగాలకి సేవ చేసుకోవాలనిపించేది.  
కాసీ మా ఇంటి పాలస్టిచులు అందుకు అనుకూలంగా  
వుండేవి కాదు. అయితే పూజ్యార్థి అమృగారు, అక్కడకు  
దగ్గరలో వుండే అవధూత అయిన చిక్కడపల్లి అవ్వగాలని  
చూపించి, నాకు పీల్లెన సమయంలో ఆమెకు సేవ చేసుకునే  
అపకాశాన్ని కల్పించారు. అది కూడా పూజ్యార్థి అమృగారి  
దయేనని నాకు అర్థమైంది.

పూజ్యార్థి అమృగాల దగ్గర జలగే పూజలలో నాకు చాలా  
అనందం కలిగేది. మనం పూజ చేసుకుంటుంటే, సత్తుంగ  
సభ్యులోకరు పూజ చదివేవారు. మనం పుష్పులు వేసుకుని  
పూజ చేసుకోవాలి. కాసీ నాకు పూజ మొదలవగానే  
మనస్సు భావంలోకి వెళ్లిపోయి పుష్పులు వేయాలన్న దృష్టి  
కూడా వుండేవి కాదు. అలా ఆనందంగా వుండిపోయి  
ఏమీ చేయాలనిపించేది కాదు. నాకు ప్రత్యేకించి పెద్ద పెద్ద  
అనుభవాలు లేకపోయినా ప్రతిక్షణం పూజ్యార్థి అమృగారు  
నాతోనే వున్నట్టుంటుంది. అదే నాకు పెద్ద అనుభవం!!

చిక్కడపల్లినుంచి పూజ్యార్థి అమృగారు మల్గాజిగెలికి,  
ఆ తరువాత నాగోలుకు వెళ్లిపోయిన తరువాత కూడా

మిగతా 29వ పేజీలో

# శ్రీ పూజ్య భరద్వాజ మహారాజ్

## 46వ జయంతి వేదుకలు

శ్రీమతి టి. ఏడ్వాలెం

**గు**మృతంపాడు సమీపంలోని ‘శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ బివ్యసన్నిధానము’ నందు పూజ్య భరద్వాజ మహారాజ్ జయంతి వేదుకలు అత్యంత వైభవంగా జలిగాయి. అక్షోబ్ర తిరి తేదీ వుదయమే అతి సుందరంగా అలంకరించబడిన పీరంపై శ్రీ సాయినాథులవారు, పూజ్య శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి చెరిక వైపు ఆసీనులై వుండగా, మధ్యలో దేఖిప్పమూనశోభతో పటం రూపంలో పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగారు వేదికను అలంకరించారు. 30వతేదీ వుదయం ముగ్గురు మూర్తులకు మేలుకొలుపుతో వుత్సవ వేదుకలు మొదలైనాయి. కాకడ హోరతి, అనంతరం కాఫి నివేదన, తదుపరి ప్రత్యేకమైన మంగళస్నానాలు, వారి సన్మిధిలో గురుచలిత్త, శ్రీ సాయి లీలామృతము పారాయణ, తరవాత అల్పహోరం నివేదన జలిగాయి. తదుపరి పూజ్య శ్రీ అమృగాల సమాధిని పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగారు ఆసీనులై వున్న రూపాన్ని పువ్వులతో అద్భుతంగా అలంకరించారు.



అలంకరణ పూర్తయిన తర్వాత పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగాల ప్రియపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారు వారి సతీమణితో కలిసి, అక్కడకి వచ్చిన, రాలేకపోయిన భక్తులందరి తరపున విశేషపూజ చేశారు. పూజానంతరం కొచ్చినేపు సత్కంగం చేసిన తర్వాత మధ్యహన్ ప్రసాద నివేదన జలిగించి.

ఒంగోలులో పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగాల సమాధి మందిరంలో భక్తులందరూ వుదయం నుంచి పూజా కార్యక్రమాల్లో పాల్గొని వారి కొరకు ఏర్పాటు చేయబడిన వాహనంలో సాయంత్రం 4 గంటలకి పూజ్య శ్రీ అమృగాల సన్మిధికి చేరారు. సాయంత్రం పూజ్య శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి ఆశ్రమ ఆవరణ అంతా అక్కడ వున్న భక్తులందరూ శ్రద్ధగా శుభ్రం చేసుకుని, మళ్ళీ ప్రత్యేకమైన పూలతో పూజ్య శ్రీ అమృగాల సమాధిని అలంకరించుకొని సాయంత్రం కార్యక్రమానికి ఆహ్వానం పలికారు. పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగాల ప్రియపుత్రులు



శ్రీమతి వేదవతిగారు ఈ సందర్భంగా సత్యంగం చేశారు. అందులో కొన్ని విశేషాలు,,,

పూజ్యులీ మాస్టరుగారు జన్మించి ఇవాళ్ళికి 86 సంవత్సరాలు. పూజ్యులీ మాస్టరుగారిలీలలు కానీ, బోధలు కానీ, ఆచరణ కానీ, శ్రీ సాయినాథులవారు చెప్పిన బోధకి అనుసంధానమై వుంటాయి. వాటన్నింటిని ఇవాళ్ళి మన జీవితంలో ఎలా అస్వయించుకోవాలో, ప్రతివాళ్ళకి వాళ్ళున్నటువంటి స్థాయిలో చెప్పుకుంటూ రావడమే ఆయన అవతార కార్యం. మహోత్సులకి, బాగా సత్యంగాలు చేస్తూ భక్తి మార్గంలో ప్రయాణిస్తున్నాం అనుకునే వాళ్ళకి, తేడా ఏమిటంటే చెప్పడానికి చేయడానికి ఉన్న తేడా! ఎందుకంటే ఆత్మానుభూతి కలగలేదు కనుక ఆ తేడా ఎప్పుడూ వుంటుంది. ఎప్పుడూ మామిడికాయ రుచి చూడని వాడు దాని గులంచి ఎంతసేపు మాట్లాడినా, అనుభవంలోనికి రాలేదు కనుక, అవగాహన లోపంతోనే

మాట్లాడుతాడు. ‘భగవభీత శ్రీకృష్ణుడు కంటే కూడా బాగా చెప్పగలిగిన వాళ్ళు వుంటే వుండిచ్చు కానీ వాళ్ళు చేయలేనిబి శ్రీకృష్ణుడు చేసినబి విశ్వరూప సందర్భం’ అని పూజ్యులీ మాస్టరుగారు ప్రపచనాలలో చెప్పారు. మనందరం చాలా సంవత్సరాలనుంచి పూజ్యులీ మాస్టరుగాల గ్రంథాలు పారాయణ చేస్తూనే వున్నాము. అప్పటినుంచి ఇప్పటివరకు వారి విశ్వరూపం అంతటా తాండవిస్తానేవుంది. వారి బోధలని నిజాయితీగా ప్రయత్నం చేస్తున్న వాళ్ళకి, ప్రయత్నిస్తున్నాం అని భ్రమించేవారికి కూడా వారు శీలలు ప్రసాదిస్తునే వున్నారు. మన నిజాయితీ కూడా ఎప్పటికప్పుడు మారుతూనే వుంటుంది. ఒక్క విషయంలో కూడా ఎప్పుడూ స్థిరంగా వుండదు. మహోత్సుల గ్రంథాలు చరిత్రలు చదువుతున్నప్పుడు పూజ్యులీ మాస్టరుగారు, మనకోసం వచ్చి ఇన్ని విషయాలు చెప్పున్నప్పుడు అసలు ఇలా వుండకూడదని తీవ్ర వైరాగ్యం వస్తుంది. కానీ అది నిలవదు. రెండు మూడు రీజులు ఆ భావన వున్నత స్థాయిలో వుండి తర్వాత చిన్న చిన్నగా పలుచబడి, ఆయన భక్తి నేపథ్యంగా మాత్రమే వుండి, ఇతర విషయాలు మనమీద ప్రభావాన్ని చూపిస్తావుంటాయి. కాబట్టి మనలో ఆధ్యాత్మిక జీజం నాటుకోవాలి అంటే, మన మనసు ఏవిధంగా చక్కగా వుంచుకుంటే ఆ జీజం సరైన వ్యక్తంగా తయారపుతుందో, దానికి కావలసిన ఆధారం(base) మాస్టరుగారు కానీ, బాబాగారు కానీ ఎక్కువగా ఇస్తా వచ్చారు. మాస్టరుగారు ధర్మాచరణ సహజం అవడానికి కావలసినటువంటి బేస్ గులించి చెప్పారు. ధర్మం బిలవంతం మీద సాభించేబి కాదు. వివేకం వల్ల సాభించాలి. వివేకంఎలా వస్తుంది అంటే, మహోత్సుల బోధలు, ఆచరణ ద్వారా వస్తుంది. అందువల్ల ఆ సాంగత్యాన్ని విపరీతంగా పెంచుకోవడం గులించి పూజ్యులీ మాస్టరుగారు ఎక్కువ ప్రధాన్యతనిచ్చారు. పూజ్యులీ మాస్టరు గారు ఒక చేటు ‘మహోత్సుల చరిత్రను చదవటం, వారి సన్మిధికి వెళ్ళటం, అక్కడ సేవ చేసుకోవడం, ఇవస్తు చాలా ఆనందదాయకమైన సాధనా పద్ధతులు’ అని రాస్తారు! మనల్ని ముక్కు మూసుకుని తపస్సు చేయమనలేదు, పుపవాసాలు వంటి కతిన నియమాలు పెట్టలేదు, ఎందుకంటే ఆ నియమాల ద్వారా రావాల్సింది ఏదైతే వుందో అది చాలా సులభంగా మహోత్సుల సన్మిధి, పారాయణల వల్ల పాందవచ్చునని పూజ్యులీ మాస్టరు గారు, శ్రీ సాయినాథులవారు చెప్పారు.

మనం చాలా సత్యంగాలో చెప్పుకున్నాం, ఉపవాసాలు, ఉపదేశాలు బాబా వద్దన్నారు అని! ఉపవాసం అంటే నిరంతరం స్కరణలో వుండే సామర్ధ్యం. అది లేకుండా అన్నం తినకుండా వుంటే అది కడుపు మాడ్చుకోవటమే అవుతుంది. అలాగే వుపదేశాన్ని నిషేఖించారు. ఎందుకంటే ఉపదేశాలు రెండు రకాలుగా హసికరమని చెప్పారు ఎటువంటి వాడు ఉపదేశం ఇవ్వాలి, ఎటువంటివాడు ఉపదేశం తీసుకోవాలి అనేబి శాస్త్రాల్లో చెప్పి పున్నప్పటికి, వాటిని పక్కకు పెట్టి అర్పాత లేనివాడు ఉపదేశం ఇవ్వటము, అర్పాత లేనివాడు తీసుకోవడం ఈ రెండిటివల్ల దాని ప్రయోజనం నెరవేరకపోగా హసి జరుగుతుంది. ఉదాహరణకి మనం ఎప్పుడూ చెప్పుకుంటున్న రావణాసురుడి సంగతి. అతనికి సకల శాస్త్రాలు



తెలిసినా, వాటిని దుల్చినియోగం చేసుకోవడానికి వుపయోగించుకున్నాడు. అర్థాత కలవాళ్ళకే ఆధ్యాత్మిక రహస్యాలు చెప్పేవాళ్ళు సద్గురువులు. శిష్యులు చాలా సంపత్తురాలు నేవ చేసుకుని వాళ్ళలో వున్న దుర్గుణాలన్నీ వదిలిపోయిన తర్వాత పీడికి ఇప్పుడు ఇన్నే తప్పకుండా సబ్సినియోగం చేసుకుంటారు అని నమ్మకం ఏర్పడినప్పుడు వారు ఉపదేశం ఇచ్చేవారు. కనుక బేస్ అనేది చాలా ముఖ్యం. నీలో వున్న దుర్గుణాలని తొలగించుకుంటూ నిజాయితీగా ప్రయత్నం చేస్తున్నప్పుడు నీ లోకికమైన కోలకలను, కష్టాలను, శైయస్కరమైనవాటిని నేను చూసుకుంటాను అన్నారు బాభా. మనం నిజాయితీగా ప్రయత్నం చేస్తున్నప్పుడు, మిగతా జీవిత పరిస్థితులన్నీ దానికి దీహాదం చేసేటట్టుగా మనకు వుత్తాహాం కలిగించేలా మల్చుకోవడంలో పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాలి బోధలు ఆచరణ, పూజ్యాల్మీ అమ్మగాలి బోధలు, ఆచరణ చాలా కీలకమైనవి. అని లేకపోతే ఆర్థమే కాదు మనకు. అందుకని మాస్టరుగాలి అవతరణ చాలా విశిష్టమైనబి. ధర్మ స్వరూపమే ఆయన. ఒకసారి ఒక శిష్యుడు “మాస్టరుగారూ, మీరు ధర్మం తప్పారు” అని అంటే, “ఒరేయ్ నేను ధర్మం తప్పడమంటూ జిలగితే తూర్పున పుదయించాల్సిన సూర్యుడు పడమట పుదయిస్తాడు జార్త్త” అన్నారు. అంత భీమాగా ఎలా చెప్పారు? అంటే అటి తామై వున్నారు కనుక! అందువల్ల మనకి ఎక్కడైనా ఎలా ప్రవర్తించాలి అని సందేహం వన్నే మహాత్ముల ఆచరణే ప్రధానంగా తీసుకోమని శాస్త్రాలన్నీ కూడా చెప్పాయి. దానికి వుదాహారణగా ఏం చెప్పారంటే వైద్య గ్రంథాలన్నీ కూడా నిజమైనా, అపి వైద్యుడితో సమానం కాదు కదా అని చెప్పారు, ఎప్పటికప్పుడు ఇదే ఆఖరు రోజు అయితే బాభాకి నభీనట్లు ఎలా జీవిస్తామో అలా ప్రతిరోజు జీవించాలి అని చెప్పారు. ఇటువంటి అమృతాల్మైనటువంటి ఆచరణ యోగ్యమైనటువంటి బోధలు పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాలి జీవితంలో వున్నాయి. పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాలి గ్రంథాల వల్ల ఎప్పుడు ఏ పని ఎలా చేయాలో మనం నేర్చుకోవచ్చు. కాబట్టి మన వ్యక్తిగత జీవితాన్ని సామాజిక జీవితాన్ని నిర్మించుకోవడానికి మనందరం కూర్చుని వాటిని గులంబి ఆలోచించుకోవడం చల్చించుకోవడం చాలా ముఖ్యమైన విషయం. కలిసి ముందుకు కబిలితే, సులభంగా వుంటుంది. ఒక్కరు నడిస్తే చాలా కష్టతరం. అదే సత్కంగం

యొక్క ముఖ్యప్రయోజనం. కాబట్టి వ్యక్తిగతమైన సాధన, సామాజిక సాధన చేస్తూ, మనం చేసుకునేటటువంటి వుత్సవాలు పండుగలు ఇవస్తీ కూడా వ్యక్తిగతమైన సాధనాల్ని వున్నతమార్గం వైపు తీసుకేళ్లాలి. ఇట్లా ఒకదానికొకటి అనుసంధానమై వెళ్లాలని పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగారు ‘సత్కంగం-భజన’ గ్రంథంలో, ‘శిలిడి హరతులు’ గ్రంథంలో, ‘సాయినాథ పూజ’ గ్రంథంలో రాశారు. ఫీటిన్నటిసీ అవగాహన చేసుకుని ఆచలించిన వాలికి ఈ జన్మలోనే వాళ్ళంతటి వాళ్ళగా తయారు చేసే అక్షర స్వరూపాలు వాలి గ్రంథాలు. అది అర్థం కాకపోతే వాలి ఆచరణ వుంది. ఇహాల్చి రోజున ఇక్కడ మనందరం వున్నమంటే వాలి కరుణ, వాలి యొక్క గొప్పతనం ఎక్కువ, మన సామర్థ్యం చాలా తక్కువ. భీస్తు మనం గుల్తించి ఎప్పుడూ కృతజ్ఞులమై వుండాలి. ఇప్పటినుంచి అయినాసరే సాధ్యమైనంత వరకు వాలి మార్గంలో నడుస్తామని నిర్ణయం తీసుకొని అందుకు ప్రయత్నించాలి. మనందరినీ జన్మజన్మలుగా నడిపిస్తూ మనకు అండగా వుంటూ తగిన శిక్షను శిక్షణను ఇచ్చి, మనల్ని చేయిపట్టి నడిపించమని పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాలికి అమృతాలికి మనసారా ప్రార్థన చేద్దామని,,,వాలి సత్కంగాన్ని ముగించారు.

**తరవాత భక్తులందరూ**  
పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాలికి మనసారా నమస్కరించుకుని ప్రసాదాన్ని స్వీకరించి ఆనాటి వుత్సవానికి స్పుస్తి పలికారు. ●

# యార్థాలోవులు

(గత సంచిక తరువాయి)

## శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశనంద స్వామివారిచే ఏరచితమైన వార్తాలాపమనే యిందులో గ్రాంథము రాంథికభాషలో ప్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగాడడం లేదని చాలామంచి పాఠకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాఠకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాఠకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

## 14వ ప్రసంగము

పరమాత్మ స్వరూపము సగుణము, నిర్వణము అని రెండు రకాలు.

శ్లో|| సకామ సగుణహింస్తిర్మణాం  
భోగాయ సంభవేత్||  
నిష్ఠామా చిత్తస్తుధ్వరేత్సేవం  
శాస్త్రార్థ నిర్ణయః||

భావం: కామంతో సగుణహింసన చేసినట్టయితే మానవులకు భోగ్య పదార్థాలు లభిస్తాయి. నిష్ఠామి అవుతూ సగుణహింసన చేసినట్టయితే చిత్తము శుభ్ర అవుతుంది. ఇలా శాస్త్రార్థముతో తేలినని.

### రకరకాల ఉపాసనా పద్ధతులు

ఉపాసన ప్రతీకోపాసన, అహంగ్రహోపాసన అని రెండు రకాలు. అన్యములో అన్యబుద్ధిని చేసే ఉపాసన ప్రతీకోపాసన. సాలిగ్రామ, శివలింగము మొదట వాటియందు

విష్ణువు, శివుడు మొదట వారనే భావంతో చేసే ఉపాసన ప్రతీకోపాసన. ఉపాస్య, ఉపాసకులపట్ల అభిన్నభావంతో చేసే ఉపాసన అహంగ్రహోపాసన.

### సగుణహింసన

అహంగ్రహోపాసనకు మూలి వేరొకటి అక్కరలేదు. విష్ణువు, శివుడు మొదట వాలని ప్రస్తుత ఆచారాన్నమునిసించి చక్రహస్తుడు, త్రిశూలధార అనే భావంతో చేసే ఉపాసన పురాణాలలో చెప్పబడినది. తంత్రముతమైనది. వేదాలలో చెప్పబడిన విష్ణుసూక్తము ద్వారా పరమాత్మ రూపాన్ని - విష్ణు శివాత్మకమైన పరమాత్మ రూపాన్ని ఉపాసించడం వైభికవిష్ణు అహంగ్రహోపాసన ఆని, వైభికశివ అహంగ్రహోపాసన ఆని చెప్పబడుతుంది.

పీచికంపే వేరైన విరాట్టుయొక్క - అంటే హిరణ్యగర్భుని యొక్క అహంగ్రహోపాసన వేదాలలో చెప్పబడింది. ఇందులో వేదాలలో చెప్పబడిన విభిన్న అనుసించి పురాణాలు మొదట వాటిని అనుసించి అహంగ్రహోపాసన చేయాలి.

సహార్షిర్మా పురుషః మొ॥న వేదమంత్రాల ద్వారా విరాట్ పురుషుని ఉపాసన జరుగుతుంది. హిరణ్య గర్జనుమవర్త తార్మే మొ॥న మంత్రాల ద్వారా హిరణ్యగర్జీపాసన జరుగుతుంది. నిర్మణ బ్రహ్మపాసన చేయడానికి సమర్థులు కానివారి కోసం సగుణ బ్రహ్మపాసనావిభికి శాస్త్రాలలో ప్రతిపాచించబడింది.

శ్లో॥ నిల్చారేషం పరంబ్రహ్మ  
సాక్షాత్కార్యర్థం అసీత్సరాః  
యేమందాస్తేం సుకంష్టంతే  
సవిశేషసిరూపణైః॥

భావం : నిల్చేష పరబ్రహ్మ సాక్షాత్కారము పొందడానికి సామర్థ్యంలేని మందాభికారులపై గల అనుర్దహం వలన సగుణ బ్రహ్మపాసన విభించబడింది.

### నిర్మణపాసన

సగుణపాసన పరిపక్వమైన తర్వాత నిర్మణపాసన చేయబడుతుంది. రామగీతలో ఇలా వుంది—

శ్లో॥ అభుండసచ్ఛిదానంద  
నిర్మణపాససం మహాత్  
సద్యః కైపల్పమేతుః  
స్తోహపాం బ్రహ్మైతి చింతనమ్॥

భావం: నేనుబ్రహ్మైన్ని ఆనేతలోచనలోకూడినఅభండ సచ్ఛిదానంద నిర్మణబ్రహ్మముయొక్క అహంకరపోపాసన సాధనాలన్నింటికంటే శైష్మమైన సాధనము. అట వెంటనే అపరిశ్కజ్ఞానము ద్వారా మోక్షాన్ని లభింప చేస్తుంది.

అయినా నిర్మణపాసన చంచలమైన చిత్తము కలవాడికి కష్టసాధ్యమైనది. సామాన్యులకు సగుణపాసనే ఆచరణయోగ్యమైనది. సగుణపాసనకూడా చేయలేనివాడు నిష్ఠామ కర్మయొగాన్ని ఆచలించాలి. నిష్ఠామ కర్మకు కూడా అసమర్థుడైతే సకామకర్మనే చేయాలి. సకామకర్మను కూడా ఆచలించలేని వాడు నికృష్టుడు. అతనికి అధోగతి కలుగుతుంది. ఇటువంటి వారినే పామరులు అంటారు.

పంచదశి ఇలా చెబుతుంది —

శ్లో॥ పామరాణాం వ్యవహ్యతేర్పరం కర్మాద్యసుష్టుతిః  
తతోర్మే పి సగుణపాస్త్రీః నిర్మణపాసనా తత్సాః॥

భావం : పామరులలగా వ్యవహారించబడం కంటే వైభిక కర్మానుష్టానం శైష్మమైనది. వైభిక కర్మానుష్టానం కంటే సగుణ బ్రహ్మపాసన శైష్మతరమైనది. సగుణ బ్రహ్మపాసనము కంటే నిర్మణపాసన అత్యంత శైష్మమైనది.

జ్ఞానానికి సాక్షాత్కార్య సాధనమైనది అన్ని సాధనములకంటే ఉత్తమమైనదని తాత్పర్యము.

రాఘవ : నిర్మణ బ్రహ్మైన్ని ఎలా ఉపాసించాలి?

స్వా॥ప్ర॥ : ఈ ప్రశ్నను మహాత్ముల నెవలినైనా అడగులసిందే! నేను మహాత్ముడిని కాదు. జ్ఞానిని కూడా కాను.

### అసథికాలకి ఉపదేశించడం నిషిద్ధము

ఈ సందర్భంలో శ్రీ నిత్యానంద స్వామివారు రాఘవజీ వైద్యతో ఇలా అన్నారు: “మీరు మొదట అభికారాన్ని పొంది రండి. ఆ తర్వాత స్వామివారు తెలుపుతారు. ఆ విషయపంచకము నుండి (అయిదు రకాల విషయ వాంచల నుండి) ముక్తిని పొందేవరకు బ్రహ్మావిద్యను ఉపదేశించడం ధర్మం కాదు. అభికారం (అర్దాత్) లేనివాలకి ఉపదేశించకూడదని శృతి ప్రేదము) పోషిస్తున్నది.”

శ్లో॥ విద్యా హ వై బ్రాహ్మణమహాజగామ  
గోపాయ మా దేవభిష్టేం హమస్మి  
అసూయకాయాస్మజవేలయతాయ  
స మా బ్రాయా వీర్యపతీ తథా స్తోమ్॥

భావం : బ్రహ్మమై బ్రహ్మజ్ఞాని దగ్గరికి వెళ్లి ఇలా చెప్పింది - “సీవు నన్ను రక్షించు. నేను సీ ధనాగారాన్ని. అసూయ కలవాడికి, కపటునికి, ఇంతియ నిర్మహము లేనివాడికి సీవు నన్ను ఉపదేశించవద్దు. ఈ విధంగా అసూయపరుడు మొ॥న వాలకి నన్ను ఉపదేశించకుండా వుండటం వల్ల నేను బలాన్ని పొందుతాను.”

- సిహేప్రి

# ఖర్చు ధ్వని వ్యాగంయిలు

(గత సంచిక తరువాత)

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

## అధ్యాయం - 3

### 1. కాయానుపశ్యనము లేక శరీరధ్వనము

4. శరీర అంతరాగాల ధ్వనము: చర్చము చేత కప్పబడిన ఆకాశములైన అంతరాగాలను గూళ్ళన స్ఫుర్తి - శరీరం వ్యష్టిత్వంతో గూడిన ఒకే ఒక్క వస్తువు అన్న బ్రాంతిని తొలగిస్తుంది. అంతేకాక శరీరం సుందరమైనది అనే బ్రాంతిని కూడా తొలగించి దాని అశుభతను గుర్తు చేస్తుంది. శరీరాన్ని చర్చము, మాంసములతో కప్పబడిన అస్థిపంజరంగా గుర్తించినపుడు లేక చిత్రవిచిత్రమైన ఆకృతులుగల వివిధ వస్తువులసంపుటి అని గుర్తించినపుడు అదే తానను భూమి తొలగడమే గాక అన్న దేహంలై వ్యామోహం కూడా తొలగుతుంది.

అంతరాగాలను గూళ్ళ ధ్వనించడంలో మనసు భావపూరితమైన ఆకర్షణ వికర్షణాలకు లోబడక ఏకార్థత చెందినటులైతే క్రమంగా దేహమే తానను బ్రాంతి తొలగడమేగాక, అప్యయత్వంగా విషయేచ్చల వలయం తొలగిపోతుంది. సాధన జ్ఞానస్థితియొక్క 2వ, 3వ దశల వరకు కొనసాగేలోపల యిం పరిమాణాలు అసంపూర్ణంగాను, తాత్కాలికంగాను పుండిపోతుంది. కాని శ్రద్ధగా సాధన చేస్తే ఆ స్థితులను త్వరగా సమీపించగలరు. సులువెలిగి తేలికగా, త్వరితంగా మనసు నాస్థితికి చెందించగలగడం శరీరంపై వ్యామోహాన్ని పెరగకుండా విషయేచ్చలను అలకట్టటానికి ఉపకరిస్తుంది.

ఈ సాధనలో శరీరము పైగల వ్యామోహాన్ని

అలకట్టటానికి దానిపట్ల జూగుపును కల్పించుకొనే యత్తుంలేదు. కేవలం వ్యామోహం నుండి అయత్తుంగా విడివడడానికి, దానియొక్క యదార్థ తత్త్వాన్ని గుర్తించడానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

ఆధునిక నగరజీవనంలో మానవుడు కోలకలను రెచ్చగాట్టే అనేక శక్తులను యొదుర్కొపలసి వస్తుంది. సినిమా, నాటకము, రేడియో, టెలివిజన్, సామాజికము, కళ, ఎడ్యుర్యాజ్యోంట్, పత్రికల ముఖ చిత్రాలు అన్ని యిట్టి శక్తులే. ఇవి నిత్యము తిలిగి తిలిగి తారసిల్లతూండడంవల్ల, మనసు యొక్క వివిధ స్థాయిలలో వీటి ప్రభావం మేల్కొని యొవరూ గుర్తించలేనంత లోతుగా నైతికంగా, మానసికంగా, మనస్తత్వాన్నంతటిని వికారంగా మలుస్తాయి. వీటి ప్రభావాన్నండి ప్రతివ్యక్తి దృఢనిశ్చయంతో తనను తాను రక్షించుకోవాలి. ఇందుకు శరీరాంతరాగ భావన యొంతో ఉపకరిస్తుంది.

5. నాలుగు భూతాలు: శరీరం నాలుగు భూతాలతో చేయబడి వున్నది అన్న విషయాన్ని ధ్వనిస్తే, సృష్టిలోని జడమైన వస్తువులన్నీ వేటితో చేయబడి వున్నాయో అట్టి వాటితోనే తన శరీరం కూడ చేయబడియున్నదన్న గుర్తింపు కలుగుతుంది. ఇందువలన శరీరం వ్యక్తిత్వ రహితమైనదన్న గుర్తింపు దృఢతరమవటమే కాక, శరీరమే తానను బ్రాంతి తొలగి వ్యామోహం తొలగుతుంది.

- సచేషం

# భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

అధ్యాయం - 2

ఆదిదేవుని ఆవిరాధువం

(గత సంచిక తరువాయ)

**ఒమ్మె** పివర్యులైన శ్రీ అనంతాచార్య పవిత్ర సన్మిథిలో లక్ష్ముడు కూడా ఎంతో సద్గుణ సంపన్నిడిగా మారిపోయాడు. అతడికి వారి కుటుంబంతో మమతాను బంధాలు గాఢంగా పెనవేసుకుపోయాయి. అందువలన కాలాంతరంలో అతడు తన స్వరూపం వెళ్లిన తర్వాత కూడా శ్రీ అనంతాచార్యగారింటికి తరచు వస్తూ పోతూ వుండేవాడు.

ఈ చిత్తమైన విషయం ఏమిటంటే - శ్రీ అనంతాచార్యగారు గానీ, వారి కుమారులు గానీ అస్వస్తులుగా వున్న సమయంలో తన స్వరూపంలో వున్న లక్ష్ముడికి శ్రీమతి బుచ్చి వెంకట లక్ష్మిగారు స్వప్న దర్శనమిచ్చి లక్ష్ముడుతో తమ యింట్లో పలాని వారు అస్వస్తులుగా వున్నారని, వెంటనే విజయవాడ వెళ్లి వాళ్ళకు సహాయపడవలసిందనీ చెప్పటంతో మర్మాటి వుదయమే లక్ష్ముడు పీలింటికి వచ్చేసేవాడు. తమ అనారోగ్యం గులంబి ఉత్తరం గానీ, కబురు చేయటం గానీ ఏమీ లేకుండానే వెంటనే వచ్చిన లక్ష్ముడిని చూచి ఆశ్చర్యపోయే వారి కుటుంబ సభ్యులతో “అమ్మగారు కలలో కన్నించి మీరు అనారోగ్యంగా వున్నారని చెప్పారు. అందుకే వచ్చాను” అనేవాడు. ఈ విధంగా లక్ష్ముడు మహిమాన్వితమైన శ్రీ అనంతాచార్య గారి కుటుంబంతో మమేకమై వారి కుటుంబ సభ్యులలో ఒకడుగా వారితో కలిసిపోయాడు.

లక్ష్ముడు పిల్లలతో చాలా రకాల ఆటలు ఆడేవాడు.

వాటిలో “రాము లక్ష్మణులు- ఆంజనేయస్వామి” ఆట ఒకటి. లక్ష్ముడు ఎంతో బలిష్టంగా వుండేవాడు. భరద్వాజ, బోధాయన రాములక్ష్మణులు, లక్ష్ముడు ఆంజనేయుడు. వీళ్ళిద్దరూ లక్ష్ముడి భుజాలపై కూర్చుంటే ఆంజనేయస్వామి పాత్రధారి లక్ష్ముడు వాళ్ళని భుజాలపై మొస్తూ సుగ్రీవుని కొండపైకి అంటే మేడపైకి తీసుకెళ్ళాలి, తిప్పాలి. అటీ ఆట. లక్ష్ముడు పిల్లలేటి చెప్పినా చేసేవాడు. వాళ్ళు ఆడమన్న ఆటలన్నీ ఆడేవాడు. భరద్వాజకి క్రికెట్, చెన్ ఆటలంటే చాలా యిష్టం. ఆ ఆటలు చాలా బాగా ఆడేవారు.

మరొక విశేషమేమంటే భరద్వాజ పాటలు చాలా బాగా పాడేవాడు. కంఠస్వరం ఎంతో మధురంగా వుండేబి. కానీ కాలాంతరంలో ఆయన లోకోద్దరణ అనే లక్ష్మంతో జీవితమంతా ప్రజల ఆతోస్తున్నతికై శ్రమిస్తూ గడిపారు. అందువల్ల సాయినాథుని భక్తిపూరిత భజనలు తప్ప యితర గీతాలేపీ ఆయన ఆలపించటం ఎప్పుడూ ఎవరూ విని వుండలేదు.

భరద్వాజకి చిన్నప్పటినుండీ కూడా దైర్యం, మనోనిబృం ఎక్కువ. ఒకసారి అతడికి కుడిచెవి పోటు వసుండటంతో వాళ్ళ నాన్నగారు డాక్టరుకు చూపించుకొని రమ్మని భరద్వాజని పంపారు. అప్పుడు భరద్వాజ వయస్సు పటి సంవత్సరాలు. శ్రీ అనంతాచార్య తాము తమ పిల్లల వెంట వాళ్ళకి తోడుగా ఎక్కడికీ వెళ్ళేవారు కాదు. వాళ్ళు యితరులపై ఆధారపడకుండా వాళ్ళపని వాళ్ళే చేసుకొనాలనే వుద్దేశంతో

పిల్లలను ఒంటలగానే పంపేవారు. డాక్టర్ అతని చెబిని పరీక్షించి చెబిలో దుర్యంసం పెలిగిందసీ వెంటనే ఆపరేషన్ చెయ్యాలని, పెద్దవాళ్ళని పిలుచుకు రమ్మణీ చెప్పారు. అయితే భరద్వాజ, “ఎవ్వరినీ పిలుచుకొని రానక్కరేదండీ! నాకేమీ భయం లేదు. మీరు ఆపరేషన్ చేసేయండి” అన్నాడు. డాక్టర్ మొదట ఆశ్చర్యపోయి, తర్వాత ఆ పిల్లవాని దైర్యానికి మెళ్ళి ఆపరేషన్ చేయ నిశ్చయించి నొప్పి తెలియకుండా వుండేందుకు మత్తు యింజెక్షన్ యిచ్చారు. కానీ ఎంత మత్తు యిచ్చినా ఏ మాత్రం మత్తు ఎక్కుక పోవటంతో డాక్టర్ ఆపరేషన్ చేసేందుకు సంశయిస్తుంటే భరద్వాజ, “మత్తు లేకపోయినా ఫర్మాలేదు డాక్టర్ గారూ, ఎంత నొప్పి పుట్టినా నేనేమీ ఏడవను. నేను నొప్పి వల్ల కదులు తానేమోనని ఎవ్వరూ నా కాళ్ళు, చేతులు కూడా పట్టుకోనపసరం లేదు. నేను అసలు కదలనే కదలను. ఆపరేషన్ చేసేయండి” అంటుంటే డాక్టర్ నవ్వుతూ, “అలాగే బాబూ! నువ్వు చిన్న

పిల్లవాడివయినా భయపడకుండా దైర్యంగా వున్నావు. నేను కూడా సీకు దైర్యంగా ఆపరేషన్ చేస్తాను” అంటూ ఆపరేషన్ చేసి, కట్టుకట్టి యింటికి పంపారు. ఉదయం హస్పిటల్ కు వెళ్ళి ఎంతకి యింటికి రాకపోవటంతో కంగారు పడుతున్న యింట్లోని వాళ్ళకి అంత చిన్న పిల్లవాడు ఒక్కడే వెళ్ళి చెవికి ఆపరేషన్ కూడా చేయించుకొని వచ్చేసలికి ఆశ్చర్యంతో నోటు మాటరాలేదు. “ప్రక్కన ఎవ్వరూ తోడు లేకుండా ఒక్కడివే ఎలా ఆపరేషన్ చేయించుకున్నావు? సీకు భయం వేయలేదా?” అని అడిగితే “భయమందుకు? పెద్ద వాళ్ళను పిలుచుకురమ్మని డాక్టరుగారు చెప్పారు. ‘ఏమీ అక్కరలేదు. నాకేం భయం లేదు, ఆపరేషన్ చేయుండి’ అని డాక్టరుగాలతో చెప్పాను. ఆయన ఆపరేషన్ చేసేశారు” అన్నాడు భరద్వాజ. ఆ దైర్యానికి తండ్రి చాలా సంతోషించారు. “భేష! అలా వుండాలి. బాగా చేశావు” అంటూ తనయుణ్ణి మెచ్చుకున్నారాయన!

## అధ్యాయం - 3

### విద్యాభ్యాసం

**ఇం** ట్లోనే తండ్రిగాలి వద్ద శిక్షణ పొంది తమ 12 యేట వారణాసిలో మెట్రీక్యూలేషన్ పరీక్ష ప్రాసి ఉత్తీర్ణులైనారు శ్రీ భరద్వాజ. ఆ సమయంలో వాల పెద్దన్న కృష్ణమాచార్యగారు గుంటూరులో లెక్కర్ గా పని చేస్తుండేవారు. అప్పటికి ఆయనకు వివాహమై ఒక పుత్రుడు జన్మించాడు. భరద్వాజగారు అన్నగాలింట్లో వుంటూ గుంటూరు హిందూ కాలేజీలో ఇంటర్, డిగ్రీ చచివారు.

అప్పుడే వికసించిన పుష్టిలవంటి నవ యువత! కళ్ళు తెరచి లోకాన్ని పరికించి చూస్తే చుట్టూ అందమైన లోకం, ఎన్నో ఆకర్షణలు!

మాలపోయిన లోకం పోకడలో దైవం, ఆధ్యాత్మికత మనకబాలపోయాయి. ధర్మం అడుగంటిపోయింది. కళ్ళముందు కన్పించే రంగు రంగుల ప్రపంచం వెనుక అన్ని రంగాలలో వెన్నపోటు పాడిచి జీవితాలను అధఃపత్నానికి బిగజార్చే చురకత్తులు పొంది వున్నాయని ఆ పసి మనసులకేం తెలుసు?

ఆధునిక యుగంలో కాలేజీ విద్యార్థులకు చదువుకంటే,

ముఖ్యమైనవి స్నేహితులు, సినిమాలు, షికార్లు, సరదాలు, వ్యసనాలు! వాలని ఆకర్షిస్తూ యా షాఫ్ట్‌షన్ ప్రపంచంలో జీవిత విలువలను బిగజార్చే ఎన్నో జారుడు మెట్టు! పరమాత్మని ఆశ్రయించుకొన్న వాలకి తప్ప ఈ విషపలయంలో చిక్కుకొనకుండా తప్పించుకొనటం అన్యులకు సాధ్యమా?

అయితే కారణజన్మడు భరద్వాజగాలని యా లోకపు కాలుష్యాలు ఏమి చేయగలవు? వాటినుండి తప్పుకొనటం ఆయనకు కరతలామలకమే. అందుకే అందరి యువకులలాగా ఏ ఆకర్షణలకూ లోనుకాలేదాయన. మంచి దుస్తులు వేసుకోవాలని, అందంగా కన్సించాలనే ధ్యానే లేదు. స్నేహితులతో షికార్లు, సరదా కాలక్షేపాల తలంపేరాదు. సద్వర్తన, కర్తవ్యపోలన - ఇవే ఆయన అలంకారాలు. మలినాలంటని హృదయ నైర్మల్యం, ధర్మ చింతనతో గూడిన పవిత్ర జీవితం - ఇవే ఆయన ఆభరణాలు. ఆత్మ సొందర్యంతో వెలిగిపోయే ఆ యువకునికి వేరే అలంకారాలతో పనేముంది?

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

# శ్రీ శ్రీ బోధా గోదారమయ జీవితం లులియు భోగరలు

**శ్రీమతి శ్రీదేవి**

ఛౌ లోని రమణాశ్రమం, సిద్ధేశ్వరి లోని ఆశ్రమ వాసులందరూ అమ్మకు అత్యంత సన్నిహిత భక్తులు కావడం వలన అమ్మ రాయపూర్ వెళ్లిన తర్వాత యెన్నాళ్లకూ తిలిగి రాకపోవటంతో అమ్మలేని లోటు వారిని యెంతగానో బాధించేది. అందువలన వాళ్ల అమ్మ దగ్గర వుండే జీవ్యుతిష్ దాదా కు వుత్తరాలు ప్రాసి అమ్మ విషయాలు తెలుసుకుంటూ వుండేవారు. జీవ్యుతిష్ దాదా వెంటనే తను కూడా వాళ్లకు జవాబులు రాసి పంపుతూ వుండేవాడు. అమ్మ యెలా వున్నారో, యేమి చేస్తున్నారో తెలియపరుస్తూ వారి మనసుకు కొంత వూరట కలిగిస్తుండేవాడు. ఒకసాల గురుప్రియ అమ్మకు తన ఆవేదనను వ్యక్తపరుస్తూ యిలా వుత్తరంరాసింది. “అమ్మా! మమ్మల్ని మీరు మరచిపోయారా? అందుకేనా మీరు మమ్మల్ని అసలు పట్టించుకోవడం మానిశేశారు? మీకు మేము యెందుకు గుర్తు రావటంలేదు. మీ జిడ్డులమైన మమ్మల్ని ఒక్కసాలి అయినా మీకు చూడాలని అనిపించటం లేదా? మీరు నిజంగా మమ్మల్ని మరచిపోకపోతే నెలల తరబడి తల్లిని విడిచి జీవిస్తున్న మీ జిడ్డుల బాధ మీకు తెలియకుండా వుంటుందా? మాకు మీ దర్శన భాగ్యం యెప్పుడు కలుగుతుంది?” అంటూ యెంతో దుఃఖంతో గురుప్రియ ప్రాసిన వుత్తరాన్ని అందుకున్న శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ యిలా జవాబు ప్రాయించారు: “బాబుగారు (గురుప్రియ తండ్రి శశాంకబాబు) వుత్తరాలు ప్రాస్తునే వున్నారు కదా? ‘అమ్మా! మమ్మల్ని చూడాలని వున్నది’ అని యెప్పుడూ ప్రాయనే లేదు. బహుశా బాబుగారు అమ్మ పిలిచినప్పుడే వెళ్లాలని అనుకుని వుంటారు. నేనేమీ

చేయను? ఇలా అన్నానని బాబుగాలతో చెప్పు.” ఆ వుత్తరం చబిన శశాంకబాబు గురుప్రియ తో “అమ్మ మనలను యిక్కడ వుండమని చెప్పి వెళ్లారు. అమ్మకు యెప్పుడు దయ వస్తుందో యెప్పుడు రమ్మంటారోనని యెంతగానో యెదురు చూస్తున్నాను. మీ దర్శనభాగ్యం ప్రసాదించమని ఆడగవచ్చే అడుగకూడదో అన్న శంకతో మౌనంగా వున్నాను” అన్నారు. వెంటనే సంతోషంతో “అమ్మ మాకు మిమ్మల్ని చూడాలని వుంబి. డెప్రోడూన్ వచ్చేందుకు దయతో అనుమతించండి” అంటూ అమ్మకు వుత్తరం రాశాడు శశాంక బాబు. ఆ తర్వాత అమ్మ అనుమతితో గురుప్రియా దేవి, శశాంకబాబు డెప్రోడూన్ వెళ్లటం జిలగింబి. కాశీ నుండి మనోరమ, థాకా నుండి బెంబి అక్క మరికొందరు భక్తులు కూడా డెప్రోడూన్ వచ్చారు.

డెప్రోడూన్ లో అమ్మ దర్శనార్థం వచ్చే భక్తుల సంఖ్య బాగా పెలిగింబి. ఎందరో విదేశీయులు కూడా అమ్మ దర్శనార్థం రాశాగారు. నిత్యమూ సంకీర్తనలు, పూజలే కాక ఆధ్యాత్మిక చర్చలు కూడా జరుగుతుండేవి. సాధకులు, సాధు సత్పురుషులు తమ ఆధ్యాత్మిక సందేహాలను అమ్మతో విన్నవించుకొని సమాధానాలు పాందుతుండేవారు. నిత్యమూ యెందరో భక్తులు యెన్నో పదార్థాలను, వంటకాలను తెచ్చి అమ్మకు నివేదించి, అమ్మ చేత తమ వంటకాలను కొంచెమైనా తినిపించి ఆ తర్వాతే మిగిలిన పదార్థాలను తమ యిండ్లకు తీసుకొని వెళ్లి వాళ్ల భోజనం చేసేవాళ్ల.

- సశేషం

# ద్వారాకార్యాలు | ఇన్సుబ్రంగెంట్లు

## శీమతి విజయలక్ష్మి, గొలగమూడి

**చర్చ** సంవత్సరాల క్రితం మొట్టమొదటిసాిలగా నాకు శిలడీలో బాబా గొప్ప అనుభవాన్ని ప్రసాదించారు. జయచంద్రారెడ్డిగాలి ఆధ్వర్యంలో దత్తక్షేత్రాల యాత్రకు బస్సులు వేసినప్పుడు నేను కూడా వారితో పాటు వెళ్ళాను. శిలడీ వెళ్లేసిలకి నాకు బాగా జ్యారం వచ్చింది. నాకు ఇష్టం లేకపోయినా, అందరూ బలవంతంగా నన్ను శిలడీలో అనుషుల్చికి తీసుకెళ్లారు. వారు కొన్ని మాత్రలు ఇచ్చి పంపించారు. వాటిని నేను వేసుకోలేదు, నా జ్యారం నన్ను ఇబ్బంది పెట్టలేదు. అందరితో పాటు శిలడీలో ఖండీబా ఆలయం నించి అన్ని ప్రాంతాలకు తిలగాను. ఎంతేసేపైనా కూర్చుని వాళ్ళందితోపాటూ పూజ్యలీ మాస్టరుగాలి ర్ఘంథాలు పారాయణ వేసేదాన్ని. అన్ని హోరతులకీ హోజరయ్యదాన్ని. పెద్దగా అసాకర్యంగా అనిపించలేదు. ఎందుకో మాత్రలు మాత్రం వేసుకోవాలని అనిపించలేదు. ఒక రోజు యాత్రికులందరం కలిసి దర్శనానికి వెళ్ళాం. వరుసలో నడుస్తూ పుంటే మధ్యలో కూర్చీడానికి వీలుగా వేసిన బెంచీల దగ్గరకి రాగానే వరుస ఆగడంతో, నేను కూర్చున్నాను. కళ్ళమూసుకుని బాబా నామం చెప్పుకుంటున్నాను. మనసు చాలా ప్రశాంతంగా పుంది. ఎదురుగా బాబా ప్రత్యక్షం అయ్యారు. స్వప్నంకాదు, నిజంగానే!! నాకు వారు తప్ప ఎవరూ కనపడటం లేదు. వారి చేతిలో సీటితో నింపిన పంచపాత్ర పుంది. వారు నన్ను ‘అమ్మా’! అని పిలిచి దోసిలి పట్టమని, ఉధ్యాలిణితో కొన్ని చుక్కలు సీళ్ళు వేసి తాగమన్నారు. నేను సీళ్ళ తాగేలోపు అదృశ్యం అయిపోయారు. గుటక వేయడం నాకు తెలిసింది, నా చేతిలో తడి పుంది. భావాతీత స్థితిలో మనసు ఆనందమయంగా పుంది. చుట్టుపక్కల అన్ని వరుసలలోను చూసాను, బాబా కనిపించలేదు. ఆ క్షణం

నుంచి నా ఆరోగ్యం కుదురుపడి విపరీతమైన శక్తి వచ్చింది.

అదే యాత్రలో శ్రీ సాయినాథులవారు యింకొక అపూర్వమైన అనుభవాన్ని ప్రసాదించారు. యాత్రికులందరం శిలడి నుండి బయలుదేరే రోజు రాత్రి శేష ఆరతికి హజరయ్యాము. ఆరతి ముగించుకుని అందరం బస్సుల దగ్గరికి చేరుకోవాలి. ఆరతి అయ్యాక దర్శనానికి వరుసలలో ముందుకు నడుస్తూ, నేను శ్రీ బాబావారికి ఎడమవైపు వచ్చాను. నాకు కొంతసేపు అక్కడ వుండాలని అనిపించింది. కానీ అందరినీ తొందరపెట్టి పంపించేస్తున్నారు. అప్పుడు నేను బాబాతో, “బాబా, మళ్ళీ నేను ఎప్పుడు వస్తానో, నిన్ను వదిలి వెళ్లబుట్టి కావడం లేదు, నిన్ననే నీ ప్రత్యక్ష దర్శనం అనుగ్రహించావు, ఎంతో కృతజ్ఞతలు. అయితే ఇక్కడ కొంతసేపు నిలబడతాను, సంస్థానం సిబ్బంది నన్ను పంపించకుండా చూడు బాబా” అని చెప్పుకుని, నమస్కారం చేసుకుని, బయటికి వెళ్లకుండా, పీరంపై నివేదన పాత్రలు పెట్టే మూలకి నిలబడాను. నన్ను ఎవ్వరూ వెళ్లమనలేదు. ఇంతలో ఒక పూజాలి నా పక్కనించి బాబా పీరం పైకి ఎక్కి, నా వైపు చూసి, నన్ను దోసిలి పట్టమని అక్కడ వున్న వెండి చెంబులో సీళ్ళ పోస్తూ పున్నారు, నేను రెండు చేతులూ పట్టి తాగుతూ పున్నాను. అలా మొత్తం సీళ్ళ పోశారు. తరవాత నేను తలతిప్పి ఇటు చూస్తే, బాబాకి దోషుతర కడుతున్నారు. భక్తులందరూ వెళ్లిపోయారు. మా వాళ్ళ ఒక్కరు కూడా లేరు. అప్పుడు నాకు చాలా భయం వేసింది, మా బస్సు వాళ్ళందరూ ఎంత వెతుకుతున్నారో ఏమో” అనుకుంటూ బయటికి వచ్చాను. జయక్క నన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చి, “ఇప్పటిదాకా ఎక్కడున్నావ్? అందరూ సీకోసం వెతుకుతున్నారు” అని కోప్పడ్డారు. నేనేమీ మాట్లాడకుండా

బస్సు ఎక్కి కూర్చున్నాను. మా బస్సు శిలిడీ దాటి వచ్చేస్తుంటే, ఒక్కసారి ఆ యాత్రలో శ్రీ సాయినాథులవారు నాపై చూపించిన అనుగ్రహాన్ని తలచుకుని కృతజ్ఞతతో నమస్కరించుకున్నాను.

మావారు 2012లో కాలం వేశారు. తర్వాత నేను చాలా ఇబ్బందులు పడ్డాను. మేమిద్దరం గొలగమూడి లోనే వుండేవాళ్ళం. మాకు సంతానం లేదు. వారు కాలం చేసిన తర్వాత నేను అక్కడి నుంచి బయటికి వచ్చి కొన్నాళ్ళు మావాళ్ళ ఇళ్లల్లో పున్నాను. ఎటు చూసినా నాకు నేనుగా నిలబడటానికి ఏ ఆధారమూలేని దాన్ని. ఎన్నో ఘోరమైన పరిస్థితులు ఎదుర్కొన్నాను. కొన్నాళ్ళు మా అక్క వాళ్ళంటల్లో పున్నాను. అక్క నేనూ భాగానే పున్నా కొన్ని కుటుంబమస్యులు వచ్చాయి. ప్రశాంతత కోసం మేమిద్దరం కోటి తీర్థం వచ్చాము. అక్కడ ఒక పెద్దావిడ, ఆవిడతో పాటూ ఒక భార్యాభర్త పరిచయం అయ్యారు. వాళ్ళు 108 దేవాలయాలకు వెళ్లి, కొబ్బరికాయలు కొట్టాలని చెప్పారు. మేమందరం శ్రీశైలం వెళ్చాము. అక్కడ అందరం కలిసి సంస్కారం గటి అద్దెకు తీసుకున్నాము. అక్కడకి వెళ్లిన మరునాడు, నేను అక్క, ఎక్కువసేపు గుడిలోనే గడిపాము. ఎంతకీ మేము గటికి రాకపోయేసిలకి మాతో వచ్చినతను వచ్చి, మా బసకు తీసుకువెళ్లారు. దారిలో మాకోసం కూల్ డ్రింక్స్ కొని తెచ్చారు. బసకి వచ్చాక అవి తాగి అందరం పడుకున్నాము. మర్మాడు వుదయం భాగా తెల్లవారేవరకు



నాకు మెలకువరాలేదు. అందరం ఇంచుమించు ఒకేసారి లేచాము. పెద్దావిడ, అక్క నేను పున్నాము, ఆ భార్యాభర్తలిద్దరూ లేరు. వాళ్ళు తొందరగా దర్శనానికి వెళ్ళారేమో అనుకున్నాము. తలుపు తియ్యబోతే బైటు గడియిసేవుంది. ఆప్పుడు ఇక అనుమానం వచ్చి ఒకర్కొరు శూనుకుంటే, మేము వేసుకున్న బంగారం లేదు! అక్క మెడలో పుస్తేలగొలుసు, పెద్దావిడ చెవి కమ్ములు, నా మెడలో మా అక్క వేసిన చిన్న గొలుసు – ఇవన్నీ పాయాయి. కూల్ డ్రింక్స్ లో మత్తుమందు కలిపి మాకు మాత్రమే ఇచ్చారని ఆప్పుడు మాకు అర్థమైంది. బైటు వెళ్ళివాలని పిలిచి తలుపు తియ్యమని తరువాత పాశీలీసులకి ఫీర్యాదు చేసాము. ఈ భార్యాభర్తలు పేరుమోసిన దొంగలని ఆప్పుడు వాళ్ళు చెప్పారు. నాకు అక్కకి ఒకటే భయం, ఇంటికి వెళ్లి ఏమి చెప్పాలా అని. నా దగ్గర రూపాయి లేదు, అక్క గొలుసు నేనెలా ఇవ్వగలను అని నా భయం. పాశీలీసులు ఒక్క ఆధారం

వీదైనా చెప్పమని అడుగుతున్నారు. నా చేతిలో ఎప్పుడూ, శ్రీ సాయిలీలామృతము, సంహితాయన గురుబ్ధిసాహస్రి గ్రంథాలు వుంటాయి. నేను బాబా నామాన్ని ఆపకుండా స్ఫురిస్తున్నాను. ఇంతలో ఒక ఆలోచన వచ్చింది. మా పక్క గబలో అచ్చంపేట నించి ఒక కుటుంబం బిగారు. మాతో వున్న అతను వాళ్ళతో కూడా మాటలు కలిపాడు. వాళ్ళాది వ్యవసాయ కుటుంబం. బాగా డబ్బు వున్నవాళ్ళే అని వాలి మాటలని బట్టి తెలిసింది. ఇతను వాళ్ళ ఫాఁసు నంబరు తీసుకుని, నేను యజ్ఞాలు చేయిస్తూ వుంటాను అని చెప్పేడు. నాకు అది గుర్తుకు వచ్చి, రూము తీసుకునేటప్పుడు ఫాఁసు నెంబరు రాస్తారు కదా, వాళ్ళకి ఫాఁసు చేసి, పీళ్ళు అక్కడకి వెళ్లారేమో కనుక్కిమని నేనే చెప్పాను. ఇటి మాత్రం ఖచ్చితంగా బాబా ఇచ్చిన ఆలోచనే! నాకు అంత లోతుగా ఆలోచించే సామర్యం వుండదు. పాఁశీసులు ఆ ఆధారంతో వాళ్ళకి ఫాఁసు చేయగానే పీళ్ళు అక్కడే వున్నారని తెలిసి, పాఁశీసులు ఆ యింటివాలికి ఖషయం చెప్పి వాళ్ళని వెళ్లకుండా చూడమని, వెంటనే వెళ్లి వాళ్ళని పట్టుకున్నారు.

మా అక్క ఇంట్లో మాకు ఎవరూ అనుకూలంగా లేరని తెలుసుకున్న పాఁశీసులు ఆ వస్తువులు మాకు ఇవ్వకుండా ఫలానా పాఁశీసు స్టేప్స్ కి రమ్మని, ఫలానా కోర్కె కి రమ్మని బాగా తిప్పారు. కానీ మా వస్తువులు ఇవ్వలేదు. ఇక చేసేబి లేక బాబానే శరణు వేడుకుంటూ పారాయణ చేసుకునేదాన్ని. కొన్నాళ్ళకి వేరొక కేసులో ఆ పాఁశీసుల వుద్దోగాలన్నీ పాఁపడంతో, పశ్చాత్తాపంతో మా నగలు మాకు తెచ్చి ఇచ్చారు. సౌధారణంగా వాలికి దొరికిన వెంటనే వాటిరూపు మారిపాఁతుంచిట. కానీ ఒకసంవత్సరం తరవాత ఎలావున్నవి అలా దొరకడం కేవలం బాబా పారాయణ, వాలి అనురూపాంతోనే సాధ్యమయ్యింది.

తరవాత కొంత కాలానికి నెల్లారు వచ్చేసి ఒక గది అద్దెకు తీసుకొని వుండేదాన్ని. దగ్గర్లోనే బాబా గుడి వుండేబి. ప్రతిరోజు గుడికి వెళ్లడం, ఇంటికి వచ్చాక మాస్టరుగారి గ్రంథాలన్నీ పారాయణ చేసుకొవడం ఇటి నా నిత్యకృత్యం. నా దగ్గర ఏవో కొన్ని డబ్బులు వుంటే అవస్త్ర అయిపాఁయాయి. వితంతు పించను కూడా లేదు. ఎటువైపునించి డబ్బులు వచ్చే అవకాశమే లేదు. ఆ సమయంలో 2019 లో వితంతు పించను లేనివాళ్ళకి, ఫలానా చేట దరఖాస్తు చేసుకొమ్మని చెప్పారు. రేపున్ కార్డు

ఒక ఊరిలో, ఆధార్ కార్డు ఒక ఊర్లో, మా వాలి డెట్ స్టేప్స్ కెట్ ఒక ఊర్లో ఉన్నాయి. అవస్త్ర కలిపి ఒకచోట చేస్తేనే కానీ వితంతు పించను ఇవ్వమని ఇటివరలో చెప్పారు. అది ఎంత ప్రయత్నించినా కుదరలేదు. ఇప్పుడూ అదే పరిస్థితి. అపద్భూంధవా, అనాధారక్కకా అని బాబానే శరణువేడుకుని, మా ఇల్లు గల ఆమెని తోడు తీసుకుని, కార్యాలయానికి వెళ్ళాము. అతను చాలా కోపంగా “ఏంటమ్మా మూడు స్టేప్స్ కెట్లు మూడు ఊర్లలో వుంటే నీకు వితంతు పించను రాదు” అని విసుక్కున్నాడు. నాతో వచ్చినామె, “ఈమెకు ఏమీ తెలియదు, అలాగే అస్త్ర కలిపి దరఖాస్తు పెట్టండి” అని గట్టిగా చెప్పింది. ఆమె అందరితో గట్టిగా మాట్లాడటం, నేను మనుసులో నామ స్పురణ చేసుకోవడం,, ఇటి పరిస్థితి. చివరికి ఒకరు తీసుకున్నారు. మేము హమ్మియ్య అనుకుని ఇంటికి తిలగివచ్చాను. మూడునెలలు గడిచిపాఁయాయి. నాతో పాటు ప్రయత్నించిన వాళ్ళందలికి అప్పుడే ఇచ్చేసారని తెలిసింది. ఈనేవ ద్వారా సచివాలయానికి ఫాఁవ్ చేయించమని ఎవరో సలహో ఇచ్చారు. అలా చేస్తే ఓనెలల పించను వచ్చి వుందని, ఎల్లండి లోపు తీసుకోకపాఁతే రద్దు చేస్తారని చెప్పారు. ఇక అప్పుడు బాబా పాదాలు గట్టిగా పట్టుకుని, ఎలారైనా ఈ డబ్బు వచ్చేలా చెయ్యమని వేడుకున్నాను. ఇక చూడండి ఆయన లీల, ఎప్పుడూ ఎవరితో మాట్లాడని ఒకబ్బాయి వాళ్ళమ్మగారు, ఈ ఖషయం తెలిసి, మర్మాడు వాళ్ళ కారులో నన్ను వెంకటాచలం మండల కార్యాలయానికి తీసుకెళ్లారు. వాళ్ళతో(పాట్లాడి) మాట్లాడితే, మర్మాడు అనికేపల్లి పంచాయితీ లో తీసుకొమ్మన్నారు, అక్కడకి వెడితే, ఇవస్త్ర మానే సెక్కటలీ ఎక్కడికో వెళ్ళాడు. ఫాఁసు చేస్తే, మీ ఇంటికి వచ్చి ఇస్తాను, పామ్మన్నాడు. ఎట్టకేలకు నెలకి 1000 రూపాయల చొప్పున 3 నెలలకి 3000 వితంతు పించను నా చేతికి వచ్చింది. ఆ సమయంలో ఆ డబ్బు నాకు ఎంతో ఎక్కువ. అదేరోజు ఒక 1000 రూపాయలు బాబా గుడిలో అన్నదానానికి సమల్చించాను. నిజానికి వాళ్ళ చెప్పినట్లు, తలోక ఊరిలో వున్న స్టేప్స్ కెట్లతో పించను రావడం కుబిరే పనికాదు. ఇలాంటి ఎన్నో కష్టాలు, శ్రీ సాయినాథుల అనురూపాంతో దాటగలిగాను.

ఇప్పుడు నెలకి 4000 పించనుతో, శ్రీబాబా, శ్రీవెంకయ్య స్వామి ఆజ్ఞ మేరకు, గొలగమూడిలో స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకొని ప్రశాంతంగా జీవిస్తున్నాను. ●

# గోర్యాని ఏర్పత నీలు

## శ్రీ అంబటి శివాజీగణేష్వర్

**పూర్వా** జ్యోత్స్థి భరద్వాజ మహారాజ్ ఇచ్చ జయంతి మహాత్మవ సందర్భంగా వారి లీలా వైభవాన్ని ఒంగోలు కి చెంబిన అంబటి శివాజీగణేష్వర్ గారు ఈ విధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

ఒంగోలులో పొత గుంటూరు రోడ్డు లో పున్న ‘శివ ఆర్ట్స్’ అనే గ్యారేజ్ మాట. బీనికి పునాది నేను ఆరవ తరగతిలో పున్నప్పుడు జిలగిన సంఘటన. అప్పటికి నాకు శిలిడి సాయిబాబా అంటే తెలియదు. ఒకరోజు రోడ్డు మీద నడుస్తూ పుంపే పక్కన పగిలిపోయిన శిలిడి సాయిబాబా పటం నుంచి గాలికి కాగితం బయటకు వచ్చి నాకు తగిలించి. నాకు చిత్రలేఖనం (త్రాయింగ్) అంటే చాలా యిష్టం. ఆ కాగితాన్ని యింటికి తీసుకువచ్చి ఆ రోజు అందులోని చిత్రాన్ని వేసాను. తరువాత దానిని మా నాసుకు చూపించి ఈయన పేరేమటి అని అడిగాను. ‘శిలిడి సాయిబాబా’ అని చెప్పి, నన్ను ఒక రోజు లాయర్ పేటలో పున్న బాబా గుడికి తీసుకువెళ్లారు. అప్పుడు అక్కడ బాబా పటం మాత్రమే వుండేది. ఒకసారి అక్కడ పూజ్యాలై భరద్వాజ మాస్టరుగాలని చూసినట్టు లీలగా గుర్తుంది. శ్రీ సాయినాథుని దయవలన క్రమేషి నేను మంచి చిత్రకారుడిగా ఎంగాను. చిన్నప్పటి నించి పేద కుటుంబం అవడం వల్ల సమాజంలో అటువంటివారు ఎదుర్కొనే యిబ్బందులు చూసి, అనుభవించి, బాగా డబ్బు సంపాదించాలన్నదే నా ధ్వయం, లక్ష్మింగా పెట్టుకున్నాను. జన్మతః చిత్రలేఖనం అంటే యిష్టం, కష్టపడే మనస్తత్వం - ఈ రెండూ నన్ను లక్ష్మిం వైపు నడిపించాయి. 1994 లో నవభారత్ భయేటర్ ఎదురుగా ‘శివ ఆర్ట్స్’ అని ఒక వర్క్ షాప్ తెలిచాను.

శ్రీ వెంకటస్వామినాయుడు నాకు అత్యంత ఆప్తుడు. అతడు పూజ్యాలై మాస్టరుగాలికి భక్తుడు. పూజ్యాలై మాస్టరుగాల సమాధి అనంతరం 2000 సంవత్సరంలో కోర్టు తీర్చు మనకి అనుకూలంగా వచ్చాడ, మందిరం అబివృద్ధి చేసే కార్యక్రమంలో కొంతమంచి భక్తులు దానికి పూనుకున్నారు. ఆ సందర్భంలో వెంకటస్వామి నన్నుకూడా చందా అడిగాడు. శ్రీ సాయినాథునికి తప్పించి నేను ఎవ్వలికీ దళ్లం పెట్టేవాడిని కాదు. నాకు మనసు బాగోకపోయినా, పనిలో ఏమైనా సమస్య వచ్చినా తిన్నగా బాబా గుడికి వచ్చి ఆయనతో చెప్పుకుని వెంటనే వెళ్లిపోయేవాడిని. పక్కనే పూజ్యాలై మాస్టరుగాల సమాధి వైపు వెళ్లేవాడిని కాదు. నాకు ఒక పెద్ద ప్రశ్న వుండేది. ఆయనగారు(పూజ్యాలై మాస్టరుగారు) కూడా బాబా గులంచే చెప్పున్నారు కదా,, వీళ్లందరూ తిన్నగా సాయినాథులవారినే పూజించకుండా మధ్యలో ఈయన్ని ఎందుకు పట్టుకున్నారు? నాలూంటివాడే ‘యిలా జిలగింబి బాబా’ అని చెప్పుకుంటే కష్టాలు తీరిపోతున్నాయే, వీళ్లందరూ నాకంటే భక్తులు కదా, యిన్ని వ్యవహరాల్లో ఎందుకు చిక్కుకుంటున్నారు? అనిపించేది. అందువల్ల చందా అడిగిన నా స్నేహితుడితో, ‘యిలాంటి వాటిల్లో నన్ను కలపాద్మ, నేను చందా యివ్వలేను. నాకు వారెవరో కూడా అంతగా తెలియదు’ అని చెప్పేసాను. ‘సరేలే’ అని ఊరుకున్నాడు.

ఒకసారి స్థిక్కర్న కట్ చేసే ష్లాటర్, కింద పడి విలగిపోయింది. దాని ఖరీదు 6000 రూపాయలు. దానిలో ఒక హోల్డర్ విలగిపోయింది. అది 3000 రూపాయలు. వాటిని అమ్మే షాప్ అతను నాకు బాగా తెలుసు. అతనికి ఫోన్ చేస్తే, ఆ పార్ట్ నాకు తెలిసిన అతని దగ్గరుందని, 3000

రూపాయలకు తక్కువకి యివ్వను అన్నాడని చెప్పాడు. నేను ఫోన్ చేసి చాలా బృత్తిమాలినా ధర తగ్గించలేదు. యిక తప్పదని దానిని కొనడానికి ప్రౌదరాబాదు వెడుతూ, బాబా కి చెప్పి పోదామని గుడికి వచ్చాను. అక్కడ వెంకటస్వామి కనబడి ‘చందా సంగతి ఏం ఆలోచించావు?’ అన్నాడు. ‘మళ్ళీ చెప్పాలే’ అని తప్పించుకుని బాబాకి చెప్పుకొని వెళుతూ వెళుతూ పూజ్యలీ మాస్టరుగాల సమాఖ ముందు నిలబడి, ‘నేనోక వస్తువు కొనడానికి వెడుతున్నాను. అతను నాకు ఎంత తక్కువ ధర కిస్తే, తగ్గించినదంతా మీకు చందాగా యిస్తాను’ అని నమస్కారం చేసుకున్నాను. ప్రౌదరాబాద్ లో అతని పొపుకి వెళ్లి కూర్చోగానే, ఏదో పోను వస్తే అతను లోపలికి వెళ్ళడు, ఎదురుగా బాబా ఫోటో వుంది. ఏదైనా పోటో కనిపిస్తే దాన్ని గీయడం నాకు అలవాటు. జేబులో చిన్న పేపర్ వుంటే తీసుకొని అతను వచ్చే లోపల ఆ బాబా బీమ్మ వేశాను. అతను రాగానే అది చూసి చాలా ఆనందపడి 3000 కి ఒక్క పైసా కూడా తగ్గను అన్న వ్యక్తి 1000 రూపాయలకి ఆ హోల్డర్ ని నాకు యిచ్చి, కాఫీ కూడా యిచ్చి పంపించాడు. నేను తిలిగి రాగానే 2000 రూపాయలు పూజ్యలీ మాస్టరుగాల సమాఖ నిర్వాణానికి వందా యిచ్చాను.

కొణ్ణిరోజుల తర్వాత వెంకటస్వామి మొదలగు భక్తులందరూ పూజ్యలీ మాస్టరుగాల చిత్రపటం వేయించాలని అనుకున్నారు. నా స్నేహితుడు ‘మాస్టరుగాల చిత్రపటం వేస్తావా’ అని నన్ను అడిగాడు. “నాకన్నా సూర్య ఆర్ణ్ణ వెంకటేశ్వరరావుగారు చాలా గొప్ప చిత్రకారుడు. ఆయన చేత వేయించండి” అన్నాను. ‘లేదు, నువ్వే వెయ్యాలి’ అన్నాడు. “నాకు అంత తీరుబడి లేదు, పైగా పూజ్యలీ మాస్టరుగాల చిత్రపటం వేసే అంత స్థాయి కూడా లేదు” అని చెప్పాను.

కానీ కొంతకాలం వాదోపవాదాలు తర్వాత చివలికి నా చేత వేయిస్తానని ఒప్పించారు. వెంటనే పక్కనే వున్న శ్రీ సాయినాథునివారి దగ్గరికి వెళ్లి ‘నన్ను మాస్టరుగాల చిత్రపటం వేయమంటున్నారు. అది చాలా బాగా వచ్చేటట్లు నువ్వే ఆశీర్వాదించాలి’ అని నమస్కారం చేసుకున్నాను. మాస్టరుగాల మీద నాకు గుల లేకపోయినా, పని సమర్థవంతంగా చేయడం అన్నాబి నా పుద్ధేశ్వం. చాలా మంచి భక్తుల ప్రాదయాలలో వారు స్థానం సంపాదించుకున్నారు కనుక వారందరూ మెచ్చేటట్లు

వుండాలి అనేబి నా భావన.

పూజ్యలీ మాస్టరుగాల చిత్రపటం ఎక్కడ వేయాలి అనేబి నాకు ఒక పెద్ద సమస్యగా అనిపించింది. ఇంట్లోనే వెయ్యాలి అని మాత్రం నిర్ణయం తీసుకున్నాను. అప్పట్లో మా యిల్లు చాలా చిన్నబి. రేకుల యింట్లో వుండేవాళ్ళం. మేముండే యింట్లో వంటగబి, పడక గబి కాకుండా, ఒక వాష్ రూమ్, దానికి ఎదురుగా యింకొక గబి. అదే స్టోర్ రూమ్ అదే పిల్లలకు స్నానాలు చేయించే గబి అలా వాడేవాళ్ళం. ఆ గబికి మాత్రమే తలుపు వుండేబి. అందుకే ఆ గబిని ఎన్నుకున్నాను. మా పిల్లలు చాలా చిన్న పిల్లలు. టిస్సు మేము పడుకునే గబిలో పెడితే నేను పొప్ కి వెళ్ళినప్పుడు వీళ్ళ ఏదైనా చేసేస్తారేమొనని భయమేసి, ఆ స్టోర్ రూమ్ లాంటి దాన్ని ఖాళీ చేయించి, దాన్ని పసుపుతో కడిగి, కర్మారంతో ధూపం వేసి దాన్ని చక్కగా పవిత్రంగా తయారు చేసి, అక్కడ చిత్రం వేయడం మొదలుపెట్టాను. బైటికి వెళ్ళినప్పుడు తాళం వేసేవాడిని. నాకు నమూనాగా ఐదు అంగుళాల చిత్రపటాన్ని యిచ్చారు. నేను ప్రతిరోజు పొప్ నుంచి వచ్చేసులికి రాత్రి 12:00 అవుతుంది. తిలిగి తెల్లవారురూమున మూడు గంటలకు లేచి స్నానం చేసి, ఆరు గంటల వరకు ఆ గబిలో కూర్చుని, పూజ్యలీ మాస్టరుగాల చిత్రపటాన్ని వేసేవాడిని. ఆరు గంటలకు తిలిగి పొప్ కి వెళ్ళేవాడిని. ఆ రకంగా చేస్తా వుంటే 42 రోజులు పట్టించి. సాధారణంగా ఏ బీమ్మ వేసినా కళ్ళు చివలికి వేయడం ఆనవాయితి. అలా కళ్ళు వేసేటప్పుడు మాత్రమే ఊపిలి జగబట్టి అంటే ఒకసాల శ్వాస తీసుకుని దాన్ని అపి, ఆ భాగం వేశాక, మళ్ళీ శ్వాస వబిలి,,, యిలా చేస్తాను. అంటే శ్వాస తీసుకొని వబిలేటప్పుడు ఆ కదలికి ఎక్కడ చెయ్య కదులుతుందోనన్న భావన వుండేబి. కానీ పూజ్యలీ మాస్టరుగాల చిత్రపటం మొత్తం అలాగే చిత్రించాను. అంత దృఢమైన భావన ఎందుకు వచ్చిందో నాకే అర్థం కాలేదు. అలా వేయడం వల్ల 42 రోజుల తర్వాత తలలో నరాలు ఒత్తిడికి గురై జ్వరం వచ్చింది.

పూజ్యలీ మాస్టరుగాల చిత్రపటాన్ని ఆవిష్కరించే రోజు వచ్చింది. ఆరోజు యిప్పుడు వున్న కుర్రాళం పీతాధిపతి (శ్రీ సిద్ధేశ్వరానంద భారతీ స్వామి) గాలి చేతుల మీదుగానే ఆవిష్కరణ జరిగింది. వుదయమే చిత్రపటాన్ని తీసుకొని నేను కూడా వెళ్లాను. మాస్టరుగాల సమాఖ మంబిరం లోకి పీతాధిపతిగారు, వారి సేవకులు, వేద పండితులు, కమిటీ సభ్యులు అందరూ కూడా లోపలికి వెళ్లారు. నాకు లోపలికి వెళ్

అవకాశం లేకుండా పోయింది. ఒకరకంగా యివ్వలేదని చెప్పువచ్చు. నాకు చాలా బాధేసింది. మళ్ళీ ఎప్పటిలాగే బాబా దగ్గరికి వెళ్లి కళ్ళల్లో సీళ్ళు తిరుగుతూ వుంటే ఆయనతో చెప్పుకొని బాధపడ్డాను. ఈలోపల కొంతమంది కమిటీ సభ్యులు వచ్చి, ‘పీరాధిపతులు, మిమ్మల్ని తీసుకురమ్మన్నారు’ అన్నారు. అప్పుడు వారందరితో కలిసి మాప్పలగాలి సమాఖి మంచిరంలోకి అడుగు పెట్టాను. పీరాధిపతి గారు పట్టాన్ని ఆవిష్కరించాక, నాకు శాలువా కపి, పూజ్యార్థి మాప్సురుగారు రచించిన గ్రంథాలు యిచ్చారు. నేను వాలికి నమస్కారం చేసుకుండామని కిందకి వంగబోతుంటే, అప్పుడు మట్టుపక్కల వాళ్ళు ‘వాలిని తాకోణ్ణ’ అన్నారు. అప్పుడు స్వామి, ఫరవాలేదని నన్ను నమస్కారం చేసుకోమన్నారు. అక్కడున్న ప్రతివారు నేను వేసిన పూజ్యార్థి మాప్సురుగాలి చిత్రపటం చాలా బాగుందని మెచ్చుకున్నారు. నాకు చాలా సంతోషం వేసింది. అది బాబా దయ అనుకున్నాను. తరపాత కూడా బాబాకి నమస్కారం చేసుకుని వెళ్లిపోయేవాడిని కాసీ మాప్సురుగాలి దగ్గరికి వెళ్లిపోడిని కాదు. ‘నాకు ఒక బాధ్యత అప్పగించారు, అది చేశాను’ అన్నదే భావం.

తర్వాత కొన్నాళ్ళకి పూజ్యార్థి మాప్సురుగాలి కాంస్య విర్హం చేస్తున్నారని తెలిసింది. నాకు అప్పుడు ఏదో చిన్న ప్రమాదం అయి కుడి చెయ్యికి దెబ్బ తగిలి కట్టు కట్టుకుని వున్నాను. మళ్ళీ నా స్నేహితుడు వెంకటస్వామి వచ్చి ఒకసాలి ఆ విర్హోన్ని పరిశీలించమని చెప్పాడు. నాకు చెయ్య బాగా లేదు కనుక రాలేనని చెప్పాను. కాదు నువ్వు పూజ్యార్థి మాప్సురుగాలి చిత్రపటం వేశాపు, కనుక వాలి శలీరంలో ప్రతిభాగము ఎలా వుండాలన్నబి సీకే బాగా తెలుస్తుంది, ఏమైనా సరే ఒకసాలి రమ్మన్నాడు. సరేనని వెళ్లాను. పూజ్యార్థి మాప్సురుగారు అది కూడా నా చేతనే చేయించారు. ఇంత జిలగినా మాప్సురుగాలి పట్ల నా భావంలో మార్పు లేదు. కాసీ మనసులో ఏదో ఊగిసలాట మొదలయ్యింది.

పీరందరూ యింతగా నమ్ముతున్నారు, అనులు బాబాను పూజించటానికి వేరొక గురువు అవసరమా? పీరందరూ భక్తితో ఆయన శలీరాన్ని తెచ్చి యిక్కడ పాతిపెట్టి, దానికి ఒక చిత్రపటం వేసి పూజలు చేసి, ఊగేగింపుకోసం ఒక విర్హం తయారు చేయించడం,,, ఏమిటీదంతా? తీరా నమ్ముకున్నాక ఆయన స్వరైన

గురువు కాకపోతే జీవితం మొత్తం వృధా అయిపోతుంది కదా! అనిసించేబి. అప్పుడు నా పయన్ను 30 సంవత్సరాలు. ఈ భక్తులందలి మనోభావాలు నాకు అర్థమయ్యాచి కాదు. అలాగని నమ్ముకుండా వుండడం వల్ల నాకు పచ్చిన ఈ చక్కటి అవకాశాన్ని జారవిడుచుకుంటున్నానా? అన్న భయం కూడా లోపల ఎక్కుదో వుండేబి.

తర్వాత నేను ఈ పెయింటింగ్ వర్క్ తోనే కాకుండా స్టోన్ వర్క్ కూడా చేయాలని అంటే ఒక రకంగా శిలాఫలకాలు లాంటివి తయారు చేసే పని కూడా చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను. ఆ పని యిచ్చే ఆయన కోసం, వారం పచి రోజులు తిలగాను. ఆ వ్యక్తి తటస్థపడలేదు. ఒకరోజు పూజ్యార్థి మాప్సురుగాలికి స్టోన్ వర్క్ యిప్పించమనిచెప్పి నమస్కారంచుకుని పొపుకి వెళ్గానే, ఆ పని యిచ్చే ఆయనే వచ్చి, ‘స్టోన్ వర్క్ వుంటి చేస్తావా?’ అనడిగారు. ‘చేస్తాను సార్’ అనగానే, “మంగమూర్ఖుడొంక లోని, భరద్వాజ మాప్సురుగాలి నిలయం నుంచి అంజయ్ రోడ్డు వరకు సిసి రోడ్డు నిర్మాణం చేపట్టాం. మీరు దాని శంకుస్థాపనకు శిలాఫలకం చేయాలి’ అదేకాకుండా భరద్వాజ నిలయం నించి అయ్యప్పస్వామి గుడి వరకు యింకొక సి సి రోడ్డు నిర్మాణం, అక్కడాక శిలాఫలకం, రెండూ చేయాలి” అన్నారు. కళ్ళల్లో సీళ్ళు తిలగాయి. మొట్టమొదట వాలి నోటి నుంచి నేను విన్న పేరు ‘భరద్వాజ మాప్సురుగారు’. నువ్వు వున్నావయ్య అనుకుని వెంటనే ఆనందంతో తప్పకుండా చేస్తానని చెప్పాను. అలా నా మొట్టమొదట స్టోన్ వర్క్ పూజ్యార్థి భరద్వాజ మాప్సురుగాలి పేరుతోనే మొదలైంది.

ఆ రోజు బాబా మంచిరానికి వెళ్లి, మొట్టమొదటిసాలి మనస్సుల్లిగా మాప్సురుగాలి సమాఖి మంచిరంలో, వాలి ఎదురుగా కళ్ళమూసుకుని కూర్చుని మనసులో “అయ్యా నన్ను క్షమించండి. మీ గులంబి ఏమాత్తం అవగాహన లేక మిమ్మల్ని అనుమానించాను, మీ మంచిరానికి చందా యివ్వడానికి మీకే పరీక్ష పెట్టాను. ఇటువంటి నా చేతనే మీ చిత్రపటం వేయించుకున్నారు. ఈరోజు ఊగించసి అవకాశాన్నిప్రసాదిస్తున్నారు” అని చెప్పుకుంటూ ఒకరకంగా ధ్యానంలోకి వెళ్లి వుంటాను, నాకు అంతవరకు అటువంటి అనుభవం లేదు. అయితే అకస్మాత్తుగా అక్కడ దృశ్యం మారిపోయింది. పూజ్యార్థి మాప్సురుగారు సమాఖిలోనించి బైటికి వచ్చి “నాతో లోపలికి రా” అన్నారు. సమాఖి లోపలికి మెట్లు వున్నాయి. నేను వాలి వెనకే వెళ్లాను. ఎదురుగా

సింహాసనంపీద సాయినాథులవారు కూర్చుని వున్నారు. వారికి ఒక పక్క కొంతమంచి బుఫులు వున్నారు. యింకొకపక్క పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నిలబడి బాబాతో “పీడు యిప్పటికి లోపలికి వచ్చాడు” అన్నారు. అప్పుడు బాబాగారు “ఏరా యిన్నాళ్లూ బయటే తిరుగుతున్నావ్” అని, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలతో “ఇకనించి బీడిని నువ్వే చూసుకో” అని చెప్పి, నాతో, “సీకేమైనా సందేహాలు పుంటే యిక్కడ అడుగు” అని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని చూపించారు. నేను మళ్ళీ మెట్లిక్స్ పైకి రాగానే, పూజ్యశ్రీ మాస్టరు గారు, నేను కొత్తపట్టుం సముద్రం దగ్గర వున్నాం. వారు సముద్రంలో నా చేత మూడు మునకలు వేయించారు. అక్కడ ఒక పెద్ద శివలింగం వుంది. మూడు చెంబులు సీళ్లతో శివలింగానికి అజ్ఞపేకం చేయించారు. ఈ లోపల మధ్యాహ్న హోరతి సమయం అవడంతో సమాధి మంచిరం తలుపులు వేయడానికి గుడి కాపాలాదారుడు వచ్చి నన్ను లేపడం జిగించి. చాలాసేపు బయటి ప్రపంచంలోకి రాలేకపోయాడు. ఇంతటి మంచి అనుభవాన్ని ప్రసాదించినందుకు మనస్సుల్చిగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి సమస్యారం చేసుకొని బయటకు వచ్చాడు.

అది మొదలు ప్రతిరోజు వుదయం 5 గంటలకు కొబ్బరికాయ తీసుకువచ్చి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల సమాధికి తూకించి సమస్యారం చేసుకుని, ధునిలో వేసి షాపుకి వెళ్లడం నా నిత్యకార్యక్రమం. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దయతో వారి యింటినించి మొదలుపెట్టిన స్టేషన్ వర్క్స్, అంచలంచలుగా ఎబిగి, తిరుమల, కాశీ, శిలిడి, శ్రీశైలం, చిన్న జీయర్ ట్రస్ట్ మొదలైన దేవస్థానాలకి చేసాడు. ఒక సైకిలు మీద తిలగే నన్ను ఈరోజు 25 లక్షల కారులో తిలగేటట్లు చేశారు. వర్షాషాప్ స్థానంలో 20 మంచి వర్షర్స్ తో గ్యారేజ్ పెట్టే స్థితికి తీసుకువచ్చారు. అంతే కాకుండా ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలనీ, అనుభవ పాఠాలనీ నేట్చించారు. ఉన్న ఒక్క జీవితాన్ని వృద్ధా కాసీయకుండా ప్రతీ క్షణం జీవింపచేసిన శ్రీ సాయి, శ్రీ మాస్టర్ లకు శతనహస్తించి కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనములు సమర్పించుకుంటున్నాడు.

జై సాయి మాస్టర్!

## మాతృదేవి స్తుతులు

13వ పేజీ తరువాయి

నేను దర్శనానికి వెళుతుండేదానిని. పూజ్యశ్రీ అమృగారు సిద్ధిపొందాక చివలిగా సమస్యారము చేసుకోవడానికి రాలేకపోయాను. దానికి నేను చాలా బాధపడి చాలారోజులు ఏడ్చాను. ఒకరోజు పూజ్యశ్రీ అమృగారు స్వప్సుంలో ఒక ఇంటి అరుగు మీద కూర్చుని వున్నారు. ఆమె ముందు ఒక చిన్న కాలువ ప్రవహిస్తోంది. నేను పూజ్యశ్రీ అమృగారికి సంతోషంగా సమస్యారము చేసుకున్నాను. అప్పటినుంచి ఆ బాధ తొలగిపోయింది.

ఏ సమస్య వచ్చినా వేదమృతల్లికి ఖోన్ చేసి పూజ్యశ్రీ అమృగారికి చెప్పుకున్నట్టే చెప్పుకుంటాను. ఈమధ్య మావారికి ఆరోగ్య సమస్య వస్తే వేదమృతల్లికి ఖోన్ చేస్తే పొరాయణ చెప్పారు. చాలా చిత్తంగా కొండంత ప్రమాదం చిట్టికెలో తప్పిపోయింది!

ఇప్పుడు పిల్లలిద్దరూ స్థిరపడ్డారు. మేము ప్రాదరూబాదులోని గాజులరామవరంలో ఇల్లు కట్టుకుని స్థిరపడ్డాము. కానీ ఇప్పుడు ఒక్కదానినే రాలేను. అయితే ఎప్పటికేనా పూజ్యశ్రీ అమృగారి బృందావనానికి రావాలని కోలిక. ఆ తల్లి తప్పుకుండా తీరుస్తారు అనుకుంటున్నాను.

నేను మొట్టమొదట పూజ్యశ్రీ అమృగారి దర్శనానికి వచ్చినరోజు పాదనమస్యారం చేసుకుంటూ, “నన్ను ఎప్పుడూ వదిలిపెట్టకండమ్మా! ఒకవేళ నేను మతిమాలి మిమ్మల్ని వదిలి పక్కకి వెళ్లినా, మీరు మాత్రము నన్ను వదలవద్దు” అని ఓర్ర నమస్యారము చేసుకున్నాను. పూజ్యశ్రీ అమృగారు ఆరోజు నావైప్ప చాలా ప్రసన్నంగా చూసి నవ్వారు. ఆ నవ్వు ఎప్పటికీ మల్చిపోలేను. నేను అమ్మ సన్నిధికి రాకముందూ, వచ్చాక కూడా నన్ను నడిపించేబి పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లేనని నా ప్రగాఢ విశ్వాసం.

అంతటి దయాశుఖ్రా కరుణాపూర్ణ హృదయముగల పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి స్వరణ నిరంతరం నాలో జరుగుతూ వుండాలని, నాతో చివలికంటా వుండి నన్ను గమ్మం చేర్చాలని ప్రార్థిస్తున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!

# పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

**SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST**

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550  
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271  
*Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole*

<b>శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు</b>	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి బీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00
శ్రీ దత్తాపత్రార మహాత్ముము	₹75.00
 <b>శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు</b>	
శ్రీ సాయి బీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ హూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
 <b>ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు</b>	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
 <b>అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు</b>	
విది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
 <b>ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు</b>	
ధ్యానయోగ సర్వస్యము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	₹199.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జూగ్గుతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
 <b>ఇతర గ్రంథములు</b>	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

<b>పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు</b>	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ఫామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమపు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ఫామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ఫామన్ రెడ్డి)	
 <b>బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు</b>	
బాలల సాయి బీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
 <b>BOOKS IN ENGLISH</b>	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
 <b>BOOKS IN OTHER LANGUAGES</b>	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00



శ్రీ వుండిక్కు ప్రభు ఆరాధన  
(11.12.2024 - మంగళవిహస్త ఏకాదశి)

Date of Publication: 21<sup>st</sup> of each month. Permitted to post: 23<sup>rd</sup>, 24<sup>th</sup>, 25<sup>th</sup> and 26<sup>th</sup> of each month.

Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,  
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2024-2026, Regd.No. 37926/83.

పూర్వజ్యోతిసురుదేవులు ఆచార్య శ్రీ విక్షేపించారాల భరద్వాజ మహాన్యాస జన్మానితినొక్క వేడుకలు శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ బింబ సన్మిధానము (గుమ్మికంపాడు)లో తేదీ ప్రతికారము ఆచ్ఛాదన ఆశ్చర్యము నమింపురు 30, ఖమింపురం నాడు మరల తిథి ప్రతికారము సమంపరు 8, కాల్కి శుద్ధసుష్టుము నాడు ఏశ్వరంగా జలగాయి.

